

La Conferència Episcopal Tarraconense aprova la fórmula de la Regió Eclesiàstica

Compte enrere

Els bisbes catalans reunits al Brull han aprovat el projecte de Regió Eclesiàstica pròpia que el Concili Provincial Tarraconense, celebrat el 1995, va instar a crear. El projecte serà presentat a la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) per a la seva tramitació oficial a la Santa Seu.

Mons. Joan-Enric Vives, portaveu de la Tarraconense, ha dit que «amb l'aprovació dels Estatuts s'obre una perspectiva de treball conjunt amb la comunió de tots els bisbats que tenen seu a Catalunya».

Pàgina 7

Algerassic Park

Pàgina 3

El mentor, un voluntari importat dels EUA

Pàgines 5-6

I vegeu també l'entrevista a Hanna Serroukh

Pàgina 32

Vic commemora els 150 anys de la mort de Balmes

Pàgina 10

III Trobada Internacional de preveres a Mèxic

Pàgina 17

Mons. Echenagusía, viatge a l'Oest americà

Pàgina 18

Ballarín, un comunicador inesgotable

Pàgina 25

Barcelona valora la seva promoció solidària a favor dels desfavorits

Càritas, Medalla d'Or

El Saló de Cent de l'Ajuntament va ser l'escenari on es va atorgar a Càritas diocesana de Barcelona la Medalla d'Or de la Ciutat Comtal com a reconeixement al treball que aquesta entitat du a terme des de fa cinquanta anys en la lluita contra la pobresa. Eulàlia Vintró, tinent d'alcalde de Benestar Social i Educació, va remarcar sobre Càritas «el compromís tangible, real i concret amb les persones pobres». Per la seva part, el cardenal Carles va recordar els dos objectius d'aquesta entitat: l'evangelització i la lluita contra la pobresa.

Pàgina 8

Editorial

Comunió amb vents de llibertat

La darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense ha estat notícia en els mitjans de comunicació perquè ha tractat nombrosos temes, entre ells, el famós tema de la Regió Eclesiàstica. És clar que no tan sols ha estat aquesta l'única qüestió a debatre, però sí que es pot considerar un tema estrella.

Un tema estrella, perquè es dona un pas endavant en l'enfortiment del treball conjunt entre les diòcesis catalanes. Un tema estrella, perquè reflecteix la voluntat de comunió i, alhora, de reafirmació de la identitat de l'Església catalana. Un tema estrella, perquè s'obren noves possibilitats d'actuació, nous reptes, noves oportunitats per a una Església que vol dinamitzar-se cada vegada més i respondre a les necessitats d'avui.

Conjugar comunió i llibertat no és fàcil, però com es diu en els cercles econòmics: si facilites alguna cosa, la fas més possible i si és més possible, la fas més fàcil...

Les diòcesis catalanes van cohesionar-se cada vegada més. Una mostra positiva d'això va ser el Concili Provincial Tarraconense i, actualment, la voluntat que es veu arreu d'aplicar-lo. A pesar de, i fins i tot, la seva diversitat, el treball interdiocesà es presenta com una aventura apassionant, com una font que pot renovar moltes coses.

I reafirmar-se en la seva identitat catalana és una mostra de la voluntat i la necessitat de beure de les pròpies arrels per ser plenament «catòlics», és a dir, universals. Segueix sent de plena actualitat el document *Arrels cristianes de Catalunya*, escrit el 1986. Església catalana, Església universal, quan el nacionalisme és una identitat oberta,

no té fronteres ni prejudicis. Quan el catolicisme conjuga comunió i llibertat realment és fidel als seus orígens.

Però en aquesta reunió de la Tarraconense no tan sols es va parlar de la Regió Eclesiàstica, sinó també d'altres temes, entre els quals volem destacar la preparació del número 1.000 de *Catalunya Cristiana*.

Amics, amigues, gràcies a vosaltres i a tots els que han treballat pel nostre setmanari podem arribar a assolir aquesta fita. Gràcies a la fe, la il·lusió i la constància de moltes persones *Catalunya Cristiana* va endavant.

L'equip directiu va comunicar als bisbes de Catalunya els projectes de futur que estava desenvolupant. Vam parlar dels tipus d'entrevistes i de reportatges, de les col·laboracions de significatives i destacades personalitats de l'Església i la societat catalana i de l'Església i la societat universal. Vam exposar com estem treballant en equip per portar a les vostres mans un setmanari de més actualitat, qualitat i professionalitat. Més fresc, més d'acord als nostres temps.

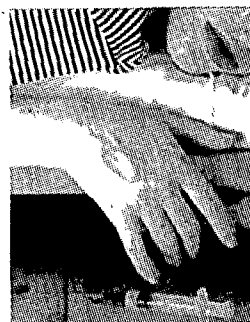
I també vam compartir els diversos actes que us anirem oferint fins a arribar a l'any 2000, al Jubileu! Hi haurà homenatges, actuacions destacades, concerts, dansa, conferències, debats, jornades de portes obertes... Volem convertir el fet d'arribar al número mil en una oportunitat per intercanviar amb vosaltres, fidels lectors i lectores, la possibilitat de creure, de sentir, que estem contribuint, des de la nostra parcel·la de mitjà de comunicació, a construir el Regne de Déu, a construir una societat més justa, més humana, en definitiva, més crística!

Sumari

3

Algerassic Park

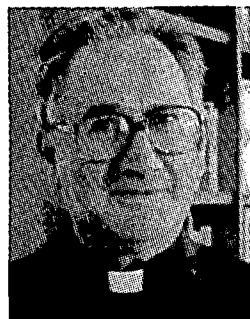
5-6

El mentor, un voluntari importat dels EUA

10

Vic commemora els 150 anys de la mort de Balma

18

Mons. Echenagusía, viatge a l'Oest americà

24

L'obra de Roca i Caball: Unió Democràtica

CATALUNYA+ CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Meritxell Cucurella

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña i Jordi Curcó, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Xavier Bardolet, VIC

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88, Fax 490 20 35 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. (93) 878 84 03. Fax (93) 878 82 12 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.

Resta d'Europa: 21.684 ptes.

Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.

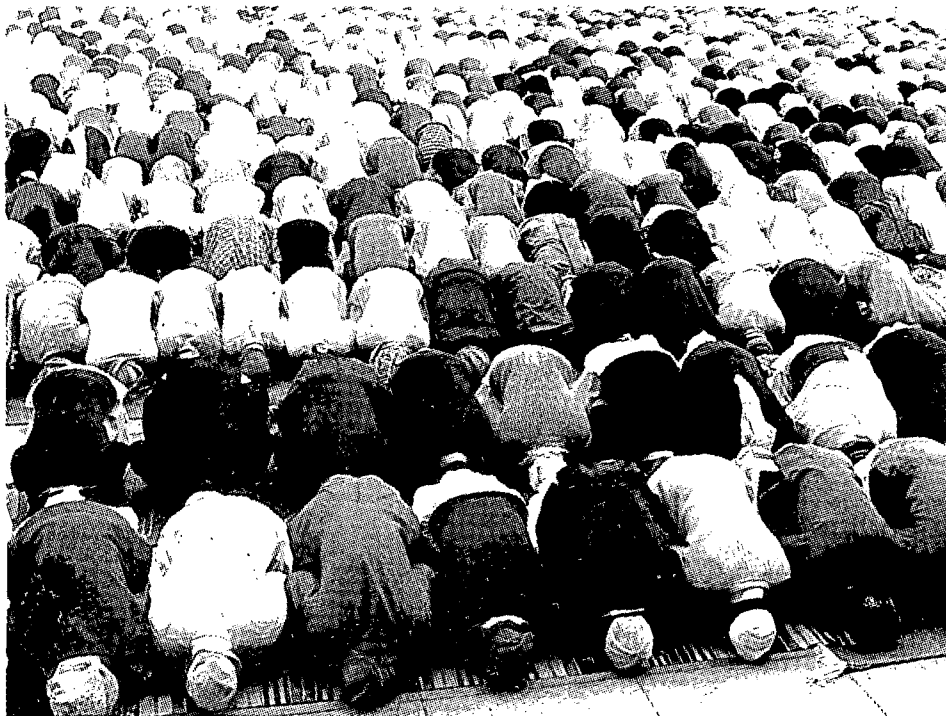
Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Algerassic Park

«Els algerians tenen l'obsessió de la divisió. Per a ells —parlo de la gent al poder— és inconcebible acceptar el concepte d'una Algèria plural. Continuen vivint amb conceptes heretats d'un temps en què el partit únic era l'alfa i l'omega (principi i fi).» El qui així s'expressava el 5 de juliol passat al diari francès *Le Monde* era Khaoula Ibrahim, professor de lingüística a la Universitat d'Alger. Si canviem la paraula Algèria per Espanya entendrem molt millor el problema algerià perquè les paraules d'aquest professor venien a compte de l'entrada en vigor, el mateix dia 5 de juliol, de la Llei d'arabització que ha provocat un seriós conflicte polític en ignorar i bandejar la llengua tamazight, la dels berbers, que es calcula que és parlada per entre un vint i un trenta per cent de la població algeriana.

A la regió muntanyenca de la Cabília, on viuen dos milions de berbers (Algèria té uns vint milions d'habitants), desenes de milers de manifestants van sortir als carrers de pobles i ciutats a cridar «Nosaltres no som àrabs». La revolta popular ja s'havia iniciat dies abans de l'entrada en vigor de la Llei d'arabització quan un grup extremista islàmic, el 25 de juny, va matar a trets el cantant cabileny Matoub Lounès, de 42 anys. En silenciar per sempre Matoub els extremistes havien atacat un símbol de la cultura berber, un portaveu del pluralisme lingüístic, una demostració palpable del poder de la música i de la paraula cantada. Els islamistes radicals són enemics de la música i als indrets on domi-

nen la situació l'han prohibida en públic i l'han abolida fins i tot en els casaments.

Contra el poder, contra l'islamisme

Matoub era molt popular i no es mossegava la llengua a l'hora d'atacar els islamistes i el poder. Les lletres de les seves cançons eren dures i molt clares en contra d'uns i d'altres. Per això el comunicat del grup que el va matar deia: «Una unitat de combatents (mujahidins) ha atacat l'enemic de Déu, Matoub Lounès, l'ha matat i li ha pres les seves armes.» I per això les desenes de milers de cabilenys que van anar al seu enterament cridaven «Poder assassí» i «Zeroual (l'actual president) assassí» i

portaven pancartes on es deia: «L'araboislamisme és la via més curta per a l'infern.» La reacció, la ràbia, popular es va dirigir contra uns i altres, els islamistes i el poder, com les lletres de les cançons de l'idol assassinat. Els centres oficials a la Cabília van ser atacats i destruïts per les multituds enfurismades. Les cançons de Matoub estaven prohibides a la ràdio i la televisió i els extremistes islàmics l'havien condemnat a mort. En el seu últim disc, a la portada, hi havia un personatge de còmic portant una pancarta que deia: «Algerassic Park.» Jugava amb foc i es va cremar.

Pacte entre islamistes i nacionalistes àrabs

El 1990 el parlament algerià, dominat aleshores pel partit únic del règim, va aprovar la Llei d'arabització i al dia següent de la decisió dels diputats mig milió de persones es manifestaven a Alger demanant democràcia i respecte per la llengua tamazight, però dos anys després va ser congelada davant la crisi política i econòmica en què s'havia submergit el país amb el creixement de l'islamisme radical. El 1996 el règim va decidir posar-la en vigor a partir del 1998. Era una concessió que feia el poder, controlat pels militars, a un corrent islamista moderat, el partit Hamas, que havia entrat a formar part del govern i que ara té un total de set ministres. Davant les protestes, aquest partit ha fet una crida «contra els atemptats als símbols de la sobirania nacional: l'Islam i la llengua àrab», i ha amenaçat el poder de treure la seva gent al carrer si es fa enrere en l'aplicació de la llei. Així, doncs,

aquesta llei controvertida és fruit d'una aliança entre els islamistes moderats i els militars nacionalistes àrabs que dominen el país.

Què diu la llei?

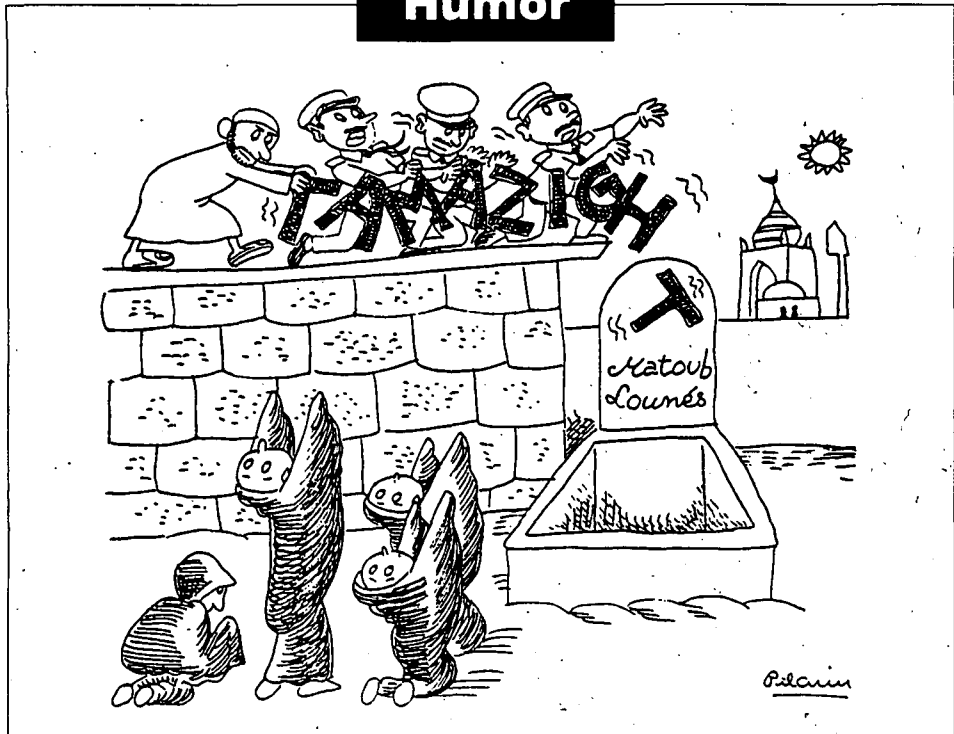
La Llei d'arabització estableix la llengua àrab com un component bàsic i permanent de la nació algeriana i de la seva sobirania. Les administracions públiques, institucions, empreses i associacions de tota mena només poden fer servir la llengua àrab en totes les seves activitats. Es prohibeix fer servir llengües estrangeres a reunions oficials. Les pel·lícules de cinema i televisió, els programes culturals i científics han de ser doblats i traduïts a l'àrab. La publicitat ha de ser en llengua àrab. Firmar documents oficials que no estiguin escrits en àrab comporta sancions econòmiques, que també estan previstes per als grups polítics que no facin cas de la llei.

Si la intenció era anar eliminant el francès de la vida pública i, sobretot, del món econòmic, on és dominant, van oblidar-se que una part de la nació no se sentia ni era de parla àrab sinó berber. Podien haver fet memòria perquè ja el 1980, quan la policia va prohibir una conferència sobre la poesia tamazight, es va produir una revolta popular dels berbers, que van iniciar el combat cultural perquè la seva llengua fos considerada nacional, com l'àrab. Aquella protesta va comportar manifestacions, vagues, detencions, l'ocupació de diverses universitats per la policia, 32 morts i 200 ferits. Entre el 1980 i 1985 el govern va enviar 34 vegades les forces antidisturbis a la Cabília. El 1990 el règim va concedir càtedres de llengua i cultura berber a les universitats i per primera vegada es va poder escriure en llengua tamazight als ajuntaments. Els araboislamistes van parlar d'un «complot contra la unitat nacional, amb suport de l'imperialisme francès».

Resulta curiós que mentre s'imposa a tothom una determinada llengua, l'àrab, el primer ministre i el ministre de l'Educació actuals tenen els seus fills estudiant al Liceu Francès de Tunis. Són coses de la política (lingüística).

Antoni Reig
Periodista

Humor

LOURDES, del 18 al 21 d'AGOST
EXPO'98, 3 al 10 d'AGOST
 visitant: LISBOA i FÀTIMA.
 Sortida: BARCELONA, TARRAGONA, REUS, VALLS, VIC, i altres punts.
Viatges © Alemany
 TRUQUINS al 93.883.33.30, L'INFORMAREM

20 ANYS DE «CATALUNYA CRISTIANA» i NÚM. 1.000

Del 6 al 12 (o bé del 9 al 12) d'octubre

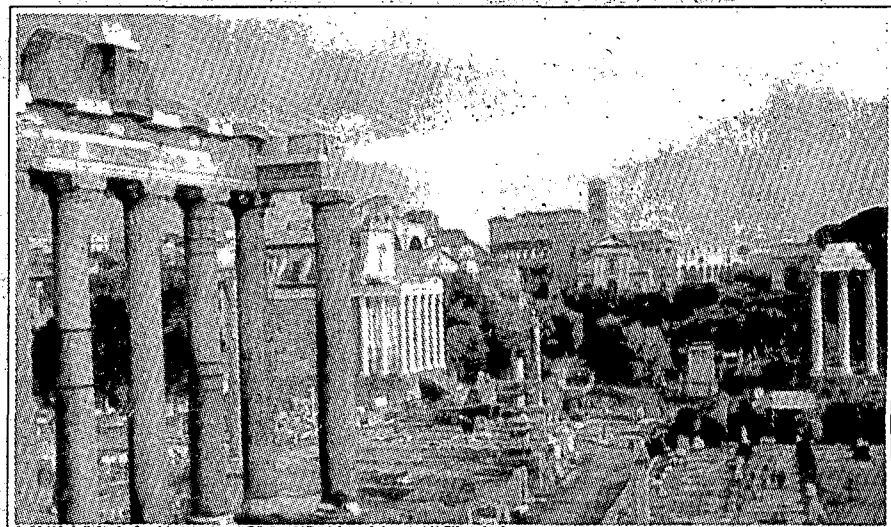
PELEGRINATGE A ROMA

presidit pel bisbe Joan Carrera

En el vintè aniversari de la fundació del setmanari
i a punt d'arribar al número 1.000

- Opció A (del 6 al 12): Roma, Nàpols, Pompeia i Subiaco.
- Opció B (del 9 al 12): Roma i Subiaco (actes conjunts).

Visita a la ciutat, celebracions a Sant Pere del Vaticà i a Subiaco
i sopar de germanor.

Assistència tècnica:

MERCATRAVEL S.A.

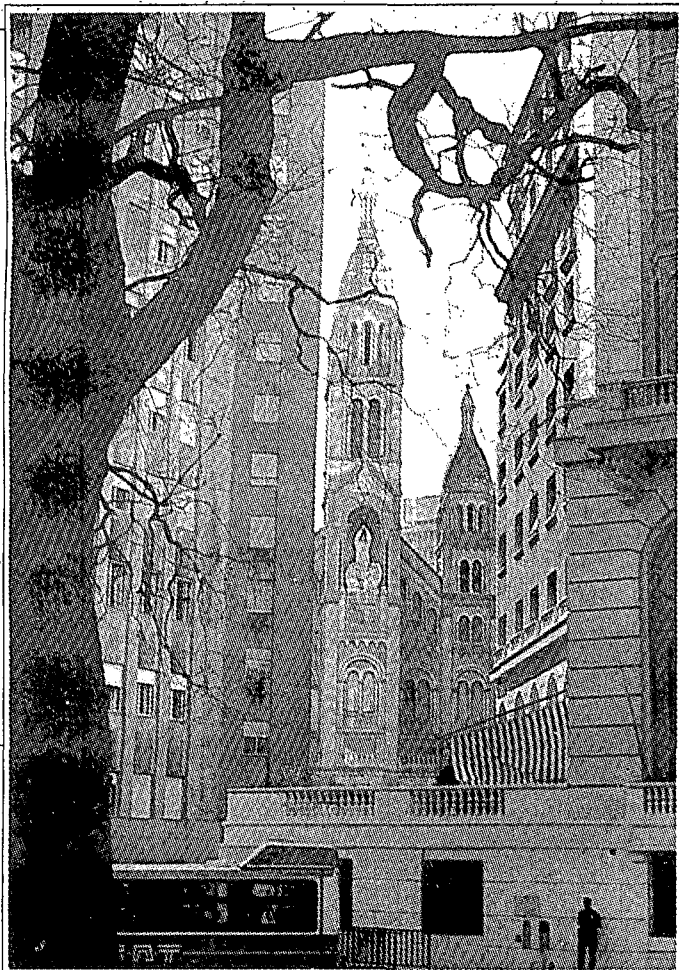
TOT L'ENCANT DEL CON SUD AMERICÀ

Del 26 de novembre al 12 de desembre

ARGENTINA / XILE

amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa dels Andes

- Buenos Aires, la gran capital del Río de la Plata.
- Patagònia i el país de les geleres: Perito Moreno.
- I la Terra de Foc, a la fi del món.
- Creuer «Australis»: d'Ushuaia a Punta Arenas (Xile).
- Navegació per l'estret de Magallanes i pels canals de la Terra de Foc, a la fi del món.
- Puerto Natales i parc nacional Torres del Paine.
- Travessa Andina: de Puerto Mont a Bariloche (Argentina).
- Cerro Campanario, illa Victòria i parc de Los Arrayanes.

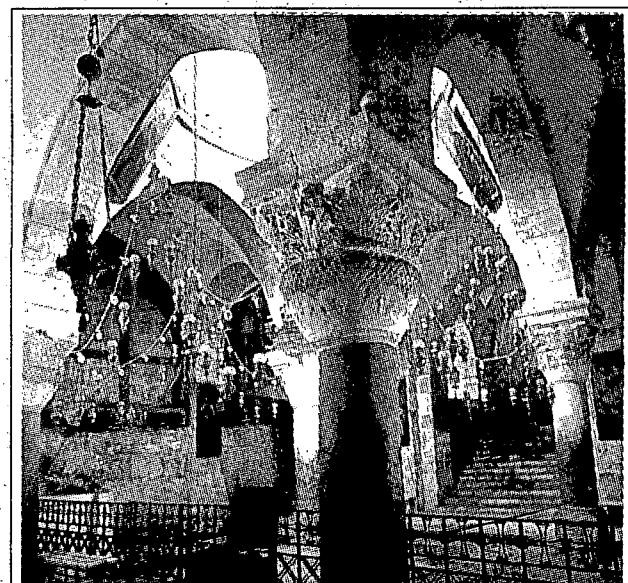
«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

*Del 9 al 16 de novembre
Del 28 de desembre
al 4 de gener*

TERRA SANTA

Celebrar la fe de l'Església
on aquesta va començar

Una bona manera de preparar-se
per al Jubileu de l'any 2000

Avís important:

Durant el mes de juliol les
nostres oficines estaran
obertes de 8 a 14.00 hores.

Vers la inserció social de la mà d'un amic

■ El mentor, un voluntari importat dels Estats Units

Una figura important està penetrant en el voluntariat: és el mentor, que, segons el *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans, és la «persona que fa de consellera i guia d'algú». El mentor és, per tant, l'encarregat de facilitar la reincorporació dels exclosos en la societat: persones que acaben processos de tutelatge, desintoxicació, empresonament o que, per la seva desestructuració personal i social, difícilment poden seguir la marxa diària de la vida interpersonal i social.

La funció del mentor és, seguint l'arrel de la paraula, *mentoritzar* (to mentor, en anglès); això és, segons l'economista Salvador Guasch i Figueras, «ajudar i transmetre la pròpia filosofia i maduresa a una altra persona, que en aquest cas seria un nou aspirant a la inserció, importat de la marginació».

El mentor, doncs, és un mestre, un guia, algú que actua de la millor manera possible davant de la persona que rep la seva ajuda, el protegit; en definitiva, el mentor és un amic. No obstant això, Salvador Guasch creu «que el terme *protegit* no encaixa bé dins de la nostra cultura i experiència». Per això proposa una altra denominació que, malgrat no tenir la traducció en català, també utilitzen algunes organitzacions de voluntaris en el camp del *mentoring*: es tracta del terme *mentee*, que és el subjecte que rep l'acció, el subjecte passiu, més concretament. Argumenta Guasch que, encara que no és una paraula del nostre lèxic, no és confusiva i, a més, ens pot arribar a ser tan familiar com altres termes que hem introduït procedents de la cultura saxona.

«Els mentors no són figures de poder sinó de servei»

EL PRIMER MENTOR

La paraula *mentor* prové de l'*Odissea*, d'Homer, concretament de quan Odisseu (Ulisses en versió llatina) es prepara per anar a lluitar a la guerra de Troia i s'adona que deixa sol el seu únic fill, Telèmac. Com que les guerres són molt llargues (la de Troia va durar set anys), Odisseu veu que durant el temps que serà fora el seu fill s'ha de preparar per arribar a ser rei. Per això, per suplir la seva absència, contracta un lleial amic de la família perquè sigui el seu tutor. L'amic, un home savi i sensible, es diu Mentor. Vet aquí l'origen del terme.

Saber rendir-se, saber acceptar, sa-

ber obsequiar i saber anar més enllà són les quatre característiques fonamentals del mentor. La primera, saber rendir-se, consisteix a observar, seguir i avaluar el procés d'aprenentatge. Així, doncs, no es tracta de dirigir el procés, sinó de rendir-s'hi. Els mentors que volen controlar el procés i forçar-lo priven el tutelat de la llibertat necessària per aprendre a descobrir, en el moment oportú, allò que han d'aprendre en un context determinat.

La segona característica és saber acceptar; és a dir, decidir treure de si mateix prejudicis i etiquetats. «Acceptar és abraçar més que avaluar i jutjar», tal com destaca Salvador Guasch. Saber obsequiar, la tercera gran característica de tot mentor, està relacionada amb la generositat, ja que s'entén que obsequiar

no és el mateix que donar, sinó ben al contrari, el que obsequia no espera res a canvi: podem obsequiar amb el nostre temps i amb les nostres coses. «Compartir—especifica Guasch—pot ser un obsequi. El mentor té moltes coses per compartir, però ho ha

de fer amb joiosa generositat. Quan s'ofereixen les coses d'una forma incondicional s'enforteix la relació i es manté sana.»

Finalment, saber anar més enllà significa anar més lluny del que s'espera; vol dir no posar límits, sinó traspassar-los quan es presenta l'ocasió. També està en la línia de la generositat i de l'abundància.

EL FACILITADOR

Una altra accepció és el mentor com a facilitador. Destaca Salvador Guasch que «si volem ajudar un jove que ve del món de la marginació i el volem ajudar a integrar-se al món "normal" podem pensar en la funció global de

El mentor transmet la pròpia filosofia i maduresa al tutelat.

facilitar i en el mentor com a facilitador». El mentor-facilitador és, per tant, aquella persona que facilita allò que normalment ja és prou difícil, com és aconseguir una feina. El facilitador seria, seguint aquest argument, aquella persona concreta de confiança que, amb gran capacitat de comprensió, paciència i habilitat, entrena el seu *mentee* en els hàbits, les motivacions i la disciplina social.

A més de facilitar, el mentor també intentarà crear un context segur per al creixement personal del tutelat. Per tot això, conclou Salvador Guasch que «una tasca social hauria de ser la de preparar facilitadors-mentors que establissin relacions estables de compromís amb els tutelats per tal d'iniciar i dur a terme processos d'ajuda i de seguiment».

(Segueix a la pàg. 6)

**EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.**

**Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!**

(Ve de la pàg. 5)

Pel que fa a la intervenció concreta, l'actuació del mentor es basa en un total de cinc fases. La primera consisteix a observar; és a dir, a veure la realitat no en un moment sinó en tota la seva continu-

ïtat. La fase número dos és la d'avaluar: valorar i contrastar fets i resultats, un treball que el mentor ha de fer conjuntament amb el seu *mentee*. La tercera fase consisteix a concretar, és a dir, definir les necessitats de creixement i d'integració per donar-les a conèixer al mateix interessat.

La quarta és la de donar suport. El *mentee* s'ha de sentir acompanyat en tot moment durant el seu procés de creixement, tant a curt com a llarg termini. Això es pot fer a través de dos processos. D'una banda, mitjançant el *coaching*: entrenament per al desenvolupament de les capacitats i habilitats referides a problemes identificats, concrets i a curt ter-

mini. De l'altra, a partir del *counselling*: aconsellament relacionat amb símptomes de problemes, més aviat vinculats amb qüestions que es plantegen a llarg termini.

La cinquena i última fase és la de motivar. És a dir, el mentor ha d'estar

alerta a totes aquelles ocasions en què la motivació pugui fallar. Per exemple, en cas de frustració amb el treball assignat, en la dificultat d'arribar a uns determinats objectius, en la manca de competència, de confiança i de voluntat.

Aquesta experiència, la del mentor, fa temps que es du a terme als Estats Units, i

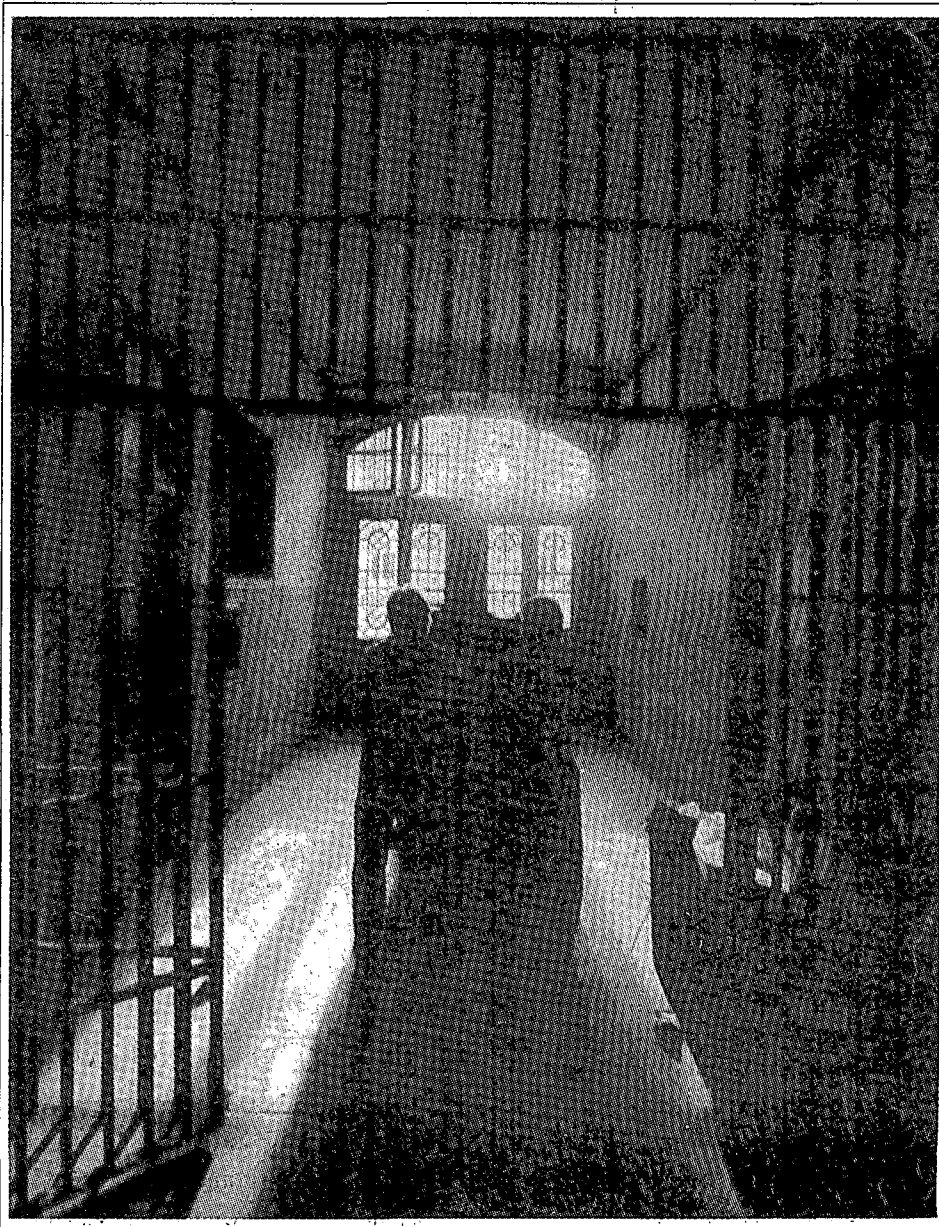
d'allí s'ha importat a Catalunya. Un exemple nord-americà és la companyia de Nova York Grandpa-grandma, interessada en el desenvolupament de la maduresa emocional dels nens que han tingut una vida difícil. Normalment provenen de famílies trencades o abusives i en l'actualitat tenen relació amb una sola persona.

Els voluntaris accedeixen als nens mitjançant un diàleg i un comportament positiu i amb una actitud afirmativa que ajuda a reedificar l'autoestima perduda. El mètode consisteix que els voluntaris adoptin amb els nens una mena de relació de parentiu; és a dir, els voluntaris més joves es comportarien tal com ho fa un tiet o una tieta, mentre que els voluntaris més grans, ho farien com l'avi o l'àvia. És tracta, doncs, de formar una mena de família virtual, una família substituïda i lateral que ajudi els pares per alimentar els fills que necessiten amor i cura.

EXEMPLES CATALANS

Més a prop, a Barcelona mateix, hi ha el centre Punt de Referència. Continuant una experiència viscuda en primera persona, Punt de Referència va ser fundat per l'extutelada Hanna Serroukh [vegeu

«Quan s'ofereixen les coses d'una forma incondicional s'enforteix la relació»

El mentor ajuda les persones que acaben processos de tutelatge.

entrevista a pàg. 32] i és una associació que treballa amb i per als joves extutelats. Obert a tothom que vulgui participar-hi, Punt de Referència dona suport a joves extutelats que es troben en situacions difícils tot proporcionant-los la figura del referent. Els objectius són promoure la interrelació a tots els nivells mitjançant activitats i projectes per als joves i conscienciar les persones sobre les situacions i els problemes que afecten els joves.

Un altre exemple català és el cas de la fàbrica Levi's de Bonmatí (la Selva). És allí on funciona un grup intern de la factoria que, portat per treballadors voluntaris i amb ajuda financera de la mateixa empresa, desenvolupa diversos projectes d'ajuda comunitària. A més, aquests voluntaris van col·laborar en el projecte Horizon d'integració de persones marginades, en què un grup de deu persones van rebre ajuda dins de la dinàmica de la fàbrica en la tasca d'encaminar i de crear hàbits de treball.

Segons Salvador Guasch, «no es tracta tant de fer les coses fàcils sinó possibles, ja que el mateix fet de fer-les possibles pot ser una forma de facilitar-les. El mentor és un assessor, un mestre, un preparador, una persona amb qui es pot confiar. És una persona que ajuda a aprendre i a fer allò que en una altra circumstància seria molt difícil o impossible de

Interessat en el món de la marginació

Salvador Guasch i Figueras és economista i llicenciat en filosofia i teologia. Va fer un curs de postgrau en pedagogia empresarial i un curs d'especialització en psicociosintesi. Està molt interessat, doncs, en el món de la marginació social i en els problemes humans i econòmics que comporta. Actualment, és professor de l'Escola Universitària de Relacions Laborals de Santa Maria del Mar de la Universitat Rovira i Virgili. A més, imparteix puntualment altres disciplines econòmiques, ètiques i socials en altres escoles i universitats.

fer». «Els mentors —conclou— no són figures de poder sinó de servei, uns facilitadors, imprescindibles d'altra banda, que amb un cost mínim poden aconseguir que joves difícils puguin entrar i integrar-se en la vida diària.» (C.C.)

**Si tu vols,
el teu anunci
el poden veure:**

40.000 persones

cada setmana

a tot Catalunya.

Posa
un anunci
a

CATALUNYA CRISTIANA

**Telèfon
93 490 59 88**

Esqueles a

Catalunya Cristiana

**Truqueu al
934 905 988**

Descompte especial per
a subscriptors, parròquies
i comunitats religioses.

diòcesis

Vic

L'Església catalana aposta per la Regió Eclesiàstica pròpia

■ La proposta haurà de ser aprovada per la Conferència Episcopal Espanyola

EL BRULL.— Els bisbes catalans, reunits al Brull (Osona) del 13 al 15 de juliol, han aprovat el projecte de Regió Eclesiàstica pròpia que el Concili Provincial Tarraconense celebrat el 1995 va instar a crear. Els projecte serà enviat a la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) per a la seva tramitació oficial a la Santa Seu.

Els bisbes catalans, en la visita *ad limina* que van fer al Vaticà el mes de febrer passat, van obtenir el vistiplau oficial a la creació de la Regió Eclesiàstica catalana. Malgrat aquest fet, és l'episcopat espanyol reunit en la Conferència Episcopal Espanyola el que haurà d'aprovar el contingut dels estatuts proposats pels bisbes catalans i presentar-los davant de la Santa Seu perquè aquesta constitueixi la regió.

Mons. Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona, ha dit sobre la proposta de la Regió Eclesiàstica que el Concili Provincial Tarraconense que es va celebrar l'any 1995 obligava a trobar una solució jurídica que atorgués vinculació institucional entre la província eclesiàstica tarraconense i l'Arquebisbat de Barcelona, que des del 1964 va deixar de ser sufragani de Tarragona. «Hi havia la solució que aquesta arxidiòcesi s'integrés de nou a la província eclesiàstica i la de la Regió Eclesiàstica, amb la deguda dispensa pontificia.»

Mons. Sistach ha declarat que «els bisbes majoritàriament van optar per la solució de la Regió Eclesiàstica, ja que a Itàlia les regions compten institucionalment amb una Conferència episcopal regional similar a la que funciona de fet a la Tarraconense».

Els estatuts de la Regió Eclesiàstica Tarraconense que s'han aprovat en la reunió tenen molt present les regions que existeixen a Itàlia. Amb això s'aconsegueix la unitat jurídica, i la Conferència Episcopal Tarraconense, amb la personalitat de la regió, potenciarà el treball que du a terme des de fa trenta anys. «La província eclesiàstica Tarraconense continuarà existint sempre amb els drets i competències que li atorga el dret canònic vigent», ha apuntat l'arquebisbe de Tarragona, que ha explicat que «la Regió Eclesiàstica és una circumscripció territorial més àmplia que cadascuna de les províncies que l'integren. En el nostre cas, si es constitueix la regió Tarraconense, hi haurà dos

arquebisbats: el metropolità de Tarragona i el de Barcelona. En els estatuts s'estableix que sigui president l'arquebisbe de Tarragona i vicepresident l'arquebisbe de Barcelona i que successivament, cada quatre anys, es vagin alternant».

Treball conjunt

Joan-Enric Vives, bisbe auxiliar i portaveu de la Conferència Episcopal Tarraconense, ha comentat que «considero que amb l'aprovació dels estatuts

nar sobre una base més sòlida». Casellas ha afegit que l'aprovació dels estatuts significa que hi ha voluntat de tirar endavant la Regió Eclesiàstica Tarraconense i que «l'existència de la regió pot ser un estímul per afavorir la cooperació i la unitat pastoral de les diòcesis de la Província Eclesiàstica Tarraconense i l'Arquebisbat de Barcelona».

Pel que fa la presidència de la regió, ha comentat que «jo hauria preferit que els bisbes poguessin triar un president i un vicepresident amb la condició que: si el president fos de la Tarraconense, el vicepresident fos un bisbe de l'Arquebisbat de Barcelona i la inversa».

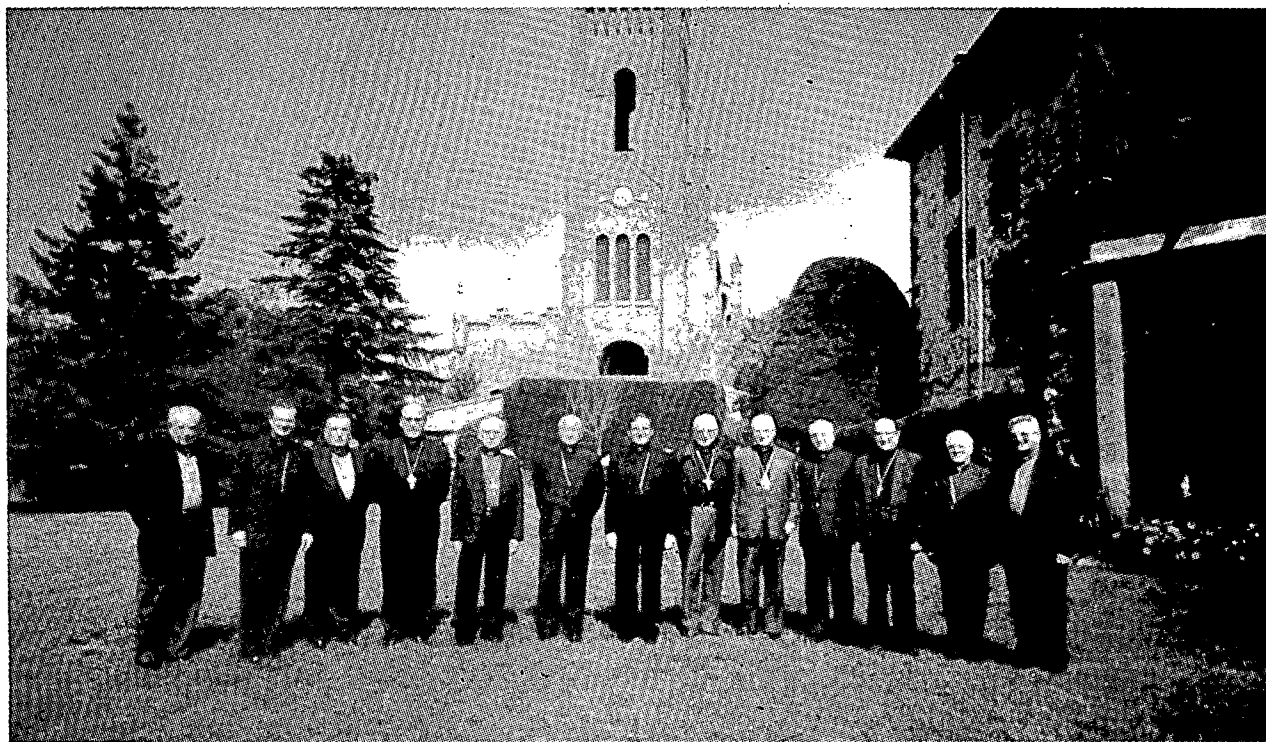
El titular de Santa Cristina d'Aro ha dit que en cas d'aprovar-se la regió s'hauria de fer una avaluació del funcionament al cap d'uns quants anys de rodatge per comprovar si les expectatives

Vaticà es mira amb cert recel el poder de les instàncies intermèdies entre les diòcesis i la Santa Seu».

Patrimoni artístic de Lleida

Els bisbes a la trobada del Brull també han donat suport al bisbe de Lleida, Mons. Ramon Malla, en la seva lluita per mantenir el patrimoni artístic de les 111 parròquies de la Franja de Ponent, que han passat al bisbat de Barbastro-Montsó. Malla s'oposa a la disgregació del fons d'obres d'art que es troba al Museu Diocesà de Lleida, i que va ser decretada pel nunci del Papa a l'Estat espanyol, Lajos Kada.

Mons. Malla va informar la resta de prelatos de la seva intenció de presentar un recurs davant de la Santa Seu per evitar que les obres d'art procedents

Els bisbes catalans reunits al Brull.

s'obre una perspectiva de treball conjunt amb la comunió de tots els bisbats que tenen la seu a Catalunya, perquè tindrem una fórmula jurídica que vincula les diòcesis, consolida la seva unitat pastoral i dona continuïtat i potencia el treball interdiocesà que va culminar en el Concili Tarraconense».

D'altra banda, Mn. Casellas, rector de Santa Cristina d'Aro i periodista, ha dit que «seria bo que els catòlics d'aquest país tinguéssim coneixement del text dels estatuts perquè això permetria opi-

que es van suscitar en el Concili sobre aquest tema s'han complert, tenint en compte que dins del Concili hi havia sectors que s'inclinaven per una Conferència Episcopal Catalana, que tindria més competències que una simple regió».

D'altra banda, Mn. Casellas ha explicat que «és preocupant que des de Roma s'estigui preparant un document que regula, sembla que en sentit restrictiu, el funcionament de les Conferències Episcopals. Això fa pensar que el

d'Aragó i dipositades a Lleida siguin traslladades.

Finalment, els bisbes també van expressar el seu desacord per la llei d'unions estables de parella aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que opinen que tindrà un efecte negatiu sobre la institució del matrimoni i la família. Els bisbes reivindiquen que la família tingui «una tutela especial en l'ordenament jurídic i social que eviti qualsevol confusió amb altres situacions».

Marta Puyol

Barcelona

Barcelona ret homenatge a Càritas

■ L'entitat rep la Medalla d'Or de la Ciutat

BARCELONA.— El 14 de juliol passat el Saló de Cent de l'Ajuntament va ser l'escenari on es va atorgar a Càritas diocesana de Barcelona la Medalla d'Or de la Ciutat Comtal, com a reconeixement al treball que aquesta entitat du a terme des de fa cinquanta anys en la lluita contra la pobresa.

La segona tinent d'alcalde de Benestar Social i Educació, Eulàlia Vintó, va destacar que «avui (dimarts 14 de juliol) és un dia gran per a la ciutat perquè poques vegades l'entrega de la medalla provoca tanta simpatia entre sectors diversos de la societat». Vintó va fer un recorregut a través de la història de Càritas, des de 1942, i va remarcar-ne «el compromís tangible, real i concret amb les persones pobres, amb els sectors que pateixen l'exclusió social».

Segons Eulàlia Vintó, Càritas fa una tasca solidària i és «la veu i la consciència crítica de molts de nosaltres. Du a terme una feina assistencial i de denúncia. És un agent de promoció de valors solidaris».

D'altra banda, va assenyalar l'estreta col·laboració entre l'Ajuntament i Càritas: «Hem sabut cooperar mútuament, de forma modelica, en benefici dels sectors més desfavorits.» En aquest sentit,

va subratllar el desig compartit de construir una ciutat més justa i socialment més equilibrada.

La directora de Càritas diocesana de Barcelona, Pilar Malla, va recollir la Medalla d'Or i va expressar el seu agraïment pel guardó. Així mateix, també va recordar «els ciutadans de Barcelona que reben la nostra ajuda perquè ells són els amos de Càritas, ells són la raó de ser de Càritas». Malla va parlar de la tasca dels voluntaris, col·laboradors i congregacions religioses que contribueixen en la feina d'aquesta entitat, i es va referir a «tots els que ens han precedit».

Pilar Malla va dir que «Déu estima el món i vol que l'home sigui lliure i feliç», i va destacar el treball de Càritas per fer front a les noves formes de pobresa, que afecten joves, dones, immigrants, ancians i aturats de llarga durada. Malla va concloure el parlament assegurant que «el bé i l'alegria

Pilar Malla.

vant de la diòcesi de Barcelona: l'evangelització i la lluita contra la pobresa.

El cardenal es va referir a la sensibilitat de Barcelona, «on sempre han sorgit institucions a favor dels més necessitats». Sobre Pilar Malla va destacar que «no es cansa de

dels altres és el nostre propi bé i alegria».

Compromís cristià

De la seva banda, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, va donar les gràcies per «honrar una entitat de l'Església catòlica. És un reconeixement del treball de Càritas, que no vol oblidar els que no tenen veu en la nostra societat». El cardenal Carles també va recordar els seus dos objectius al capda-

repetir que fa falta una voluntat política d'ajuda als més pobres i marginats».

✓ L'acte d'entrega de la Medalla d'Or va cloure amb un parlament de l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, que va assegurar que era un honor rebre Càritas: «Aquest reconeixement no és una obligació, sinó l'agraïment dels ciutadans.» Clos també va ressaltar la combinació de la professionalitat de Càritas amb la tasca del voluntariat.

Rosa María Jané Chueca

Montserrat, la campana més guapa de Barcelona

BARCELONA.— La nova campana de la catedral de Barcelona, la Montserrat, va ser beneïda el dissabte 11 de juliol al pla de la Seu, on des de feia un parell de mesos estava exposada. L'acte va ser presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, a qui acompanyaven l'abat de Montserrat, Sebastià Bardolet; el regidor de relacions interinstitucionals de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle, i Vicenç Capdevila, en representació de l'entitat Crèdit y Cauçió, patrocinadora de la campana. La Banda Municipal de Barcelona i els gegants de la ciutat amb les seves actuacions van donar color a l'acte i van animar el gran nombre d'assistents. Finalment, es van enlairar milers de globus que van cobrir el cel tot donant la benvinguda a la campana Montserrat. (C.C.)

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -

LES OBRES DE MISERICÒRDIA

TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

Tortosa

L'esperit missioner, més a prop del poble

■ El Priorat és l'escenari del quart Camp de Treball Missioner

EL MASROIG.— Emmarcat per conreus de vinya, olivers i ametllers, l'esperit missioner es va fer present a la comarca del Priorat del 6 al 16 de juliol. «Oferir als joves un temps de formació, reflexió, pregària, convivència i servei en l'àmbit cristià i missioner» va ser el principal objectiu del quart Camp de Treball Missioner organitzat per la Delegació de Missions del Bisbat de Tortosa. Si bé el grup residia al Masroig, les activitats es van estendre a tota la comarca i rodalies perquè arribessin a tothom.

Unes disset persones es van inscriure en el quart Camp de Treball Missioner procedents de diverses contrades com Benicarló, Barcelona, València, Alacant, Reus, Tortosa o Móra d'Ebre, a banda del mateix Priorat. Organitzat per la Delegació de Missions del Bisbat de Tortosa, el Camp de Treball rep la col·laboració d'altres delegacions de Catalunya i Balears, dels Pares Paül·ls i de les Filles de la Caritat. Segons va destacar Eduard Blasco, delegat de missions de la diòcesi tortosina, l'objectiu era «trobar-nos amb els joves de les parròquies de l'arxiprestat, formar-los en els temes de les missions i

conviure amb gent de diversos pobles».

Per a la formació es comptava amb la presència i el testimoni de la germana comboniana Sole Saenz, durant vuit anys missionera a Zàmbia (Àfrica) i des de 1996 servint en l'animació missionera, i del pare paül·l José Luis López, missioner de forma intermitent a Hondures. Al voltant de la qüestió «On és el teu germà?» (Gn 4,9), es van posar en comú i es va reflexionar sobre temes com la vocació missionera, les relacions entre el Nord

Un moment de la pregària a Coldejou.

i el Sud i el treball per millorar la situació dels marginats a l'Àfrica, entre d'altres.

Si bé la formació teòrica es feia a la tarda, al matí els joves es posaven mà a l'obra i col·laboraven en feines a diferents pobles del Priorat: ajudant a la residència d'ancians de Falset; animant els infants dels diferents pobles de la comarca de forma itinerant; netejant la runa de l'església de Marçà, i també netejant i pintant l'ermita de les Pinyeres del Masroig. Altres actuacions que es van dur a terme, sempre seguint l'objectiu de conviure amb gent de la comarca, van ser una pregària missionera a Coldejou (Baix Camp) i una missa do-

minical al Molà (Priorat), entre d'altres.

Després de les experiències de Vil·lores (els Ports), la Mata de Morella (els Ports) i Cabassers (el Priorat), el quart Camp de Treball Missioner, celebrat al Masroig, ha reunit «més persones que l'any passat i, a més, ha comptat amb una participació més madura i més extravertida que en altres edicions», tal com destaca Eduard Blasco. Segons el delegat de missions de la diòcesi de Tortosa, el Camp «sempre es fa en pobles petits» per estar més a prop de la gent i perquè és on normalment manca més activitat parroquial.

Carme Munté

Lleida

Fidels a l'origen

LLEIDA.— Dos rectors de la Franja que ocupaven parròquies definitivament segregades de la diòcesi de Lleida, i que des del 15 de juny pertanyen a Barbastre-Montsó, han decidit retornar a la seva diòcesi d'origen. Altres nou, sis de l'arxiprestat del Baix Cinca i tres del de la Llitera, s'han incorporat amb les seves respectives parròquies a la nova configuració dels límits eclesiàstics.

Els dos sacerdots que retornen a Lleida són Mn. Juan José Ros, rector de Torrente de Cinca, un poble de 1.200 habitants del Baix Cinca, i Mn. Joan Bisart, rector de Camporrells i Castillonroy, aquests dos pertanyents a la Llitera, amb poc més de 600 habitants entre tots dos. Mn. Ros retornarà a Lleida ja com a sacerdot jubilat, amb 73 anys, i residirà a la casa sacerdotal, mentre que Mn. Bisart continuarà en les seves respectives parròquies fins que el bisbe de Barbastre-Montsó, Mons. Ambrosio Echebarria, no nomeni nous rectors.

En aquest sentit, l'encara capellà de Lleida a la Franja ha assenyalat que sempre s'ha trobat molt acollit i content en les seves parròquies i que lamenta haver de deixar-les; i afegeix que s'ha considerat sempre prevere de la diòcesi de Lleida. Quan es produeixi el seu retorn a Lleida el bisbe Ramon Malla el destinarà a alguna de les parròquies amb necessitat d'un relleu, com és el cas d'algun poble de les Garrigues.

Altres sacerdots, com el cas de Daniel Turmo, fill de Binèfar i ordenat prevere el 8 de desembre de 1992, continuarà en la seva diòcesi exercint de vicari de la parròquia de Sant Llorenç de la ciutat de Lleida i de vicesecretari general del bisbat. En una carta publicada en la premsa, el mateix Daniel Turmo diu: «Em vull quedar a la diòcesi de Lleida, tot i estimar la meua terra aragonesa, perquè aquí m'he sentit força estimat i ben de gust.» (J.C.)

BALCLIS
SALA DE SUBASTES

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

**COMPRA VENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

**VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA**

**VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES**

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

«El CEP vol mantenir una forta presència a les parròquies»

■ Mn. Francesc Pardo, nomenat director per a un nou quinquenni

DIÒCESIS.— El consell directiu del Centre d'Estudis Pastoral (CEP), sota la presidència de l'arquebisbe Mons. Lluís Martínez Sistach, president del CEP, ha decidit nomenar director del Centre d'Estudis Pastoral per a un nou quinquenni Mn. Francesc Pardo i Artigas, que actualment és rector de la parròquia de Sant Esteve de Granollers i arxipreste de Granollers.

D'aquesta manera s'inicia una nova etapa al CEP, que Mn. Pardo afirma que vol «respondre des de la formació i investigació, als reptes pastorals dels bisbats catalans, a la unitat pastoral de Catalunya, a l'ajut que ens demani cada bisbat, i a la fidelitat al Concili Provincial de la Tàrraconense». Francesc Pardo, que ja havia ocupat el càrrec anteriorment, ha assegurat que el CEP vol continuar tenint una forta presència en la vida de les parròquies, tenint en compte les persones que integren l'Església i la societat catalana. Per portar a terme aquesta tasca es vol oferir formació pastoral bàsica a través de seminaris a tots els bisbats i arxipresats que ho demanin.

Segons Mn. Pardo, un segon objectiu és el de donar molta importància a la investigació que es fa des dels departaments de Pastoral Rural, Pastoral Urbana i Pastoral de Joventut, que són els que reflecteixen cap on ha d'anar, l'acció de l'Església en aquests àmbits.

El darrer objectiu que s'ha marcat el CEP és la divulgació i les publicacions. Destaca Mn. Pardo que «volem reorientar la revista *Quaderns de Pastoral*, mantenint els articles de reflexió, però afegint eines que ajudin les persones que la reben en la seva acció pastoral». El CEP també té previst oferir llibres per publicar a la col·lecció «Els Daus» de l'editorial Claret, en l'apartat de «Pastoral Avui».

Mn. Pardo ha subratllat que el CEP és una institució que ha de mantenir viu l'Esperit de la Tarraconense i ajudar a aplicar les seves resolucions. També ha dit que és un servei de tots els bisbats de Catalunya i que ser-ne el director «és el meu petit gra de sorra a les diòcesis de Catalunya». Mn. Pardo ha afirmat que la tasca del CEP no seria possible sense l'equip responsable, els col·laboradors, els professors i les secretàries.

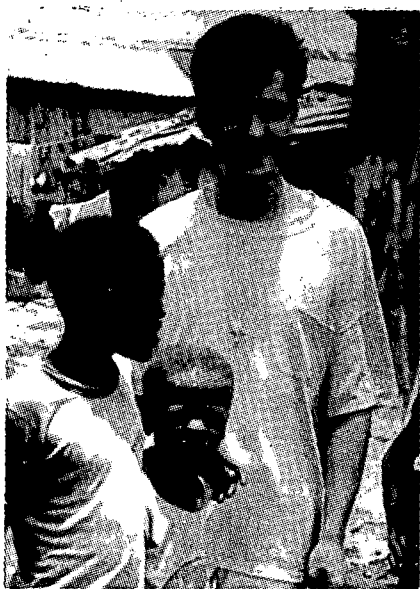

Marta Puvol

AJUDA'NS I AJUDA'LS

Subscriu un missioner a «Catalunya Cristiana»

*Més de 300 missioners
reben «Catalunya
Cristiana» a tot el món.
La resta, esperen
un padrí.*

☐ JOSEP M. CLARAMUNT
Instituto Carlos Gracida
00184 Escolapios
68000 OAXACA. OAX
MEXICO..... 26.884 ptes.

☐ LLUIS CAROL SOLER
Av. Papa Paulo E-0982
Casilla 1856
COCHABAMBA
BOLIVIA..... 26.884ptes.

(Marqueu amb una "x" el missioner que desitgeu apadrinar)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.:

Banc / Caixa

Entitat
 Oficina
 DC
 C/C o Libreta

CATALUNYA+ CRISTIANA

c/ Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

Vic

El Balmes 150 anys després de la seva mort

VIC.— El 9 de juliol passat es va commemorar el 150è aniversari de la mort de Jaume Balmes, sacerdot, filòsof, periodista i polític nascut a Vic el 1810 i mort el 1848 a la mateixa ciutat a causa de la tuberculosi. Vic el recorda cada any, coincidint amb la data exacta de la seva mort, amb una conferència balmesiana en què diferents personalitats de diversos àmbits aporten un nou perfil a la figura d'aquest vigatà il·lustre.

Aquest any va ser l'historiador Hilari Raguer, monjo de Montserrat, qui va parlar de Balma i el nacionalisme. El pare Raguer va centrar la seva anàlisi partint de la base que «moltes vegades s'ha parlat del filòsof vigatà de forma esbiaixada», i que s'ha presentat com un abanderat de l'ultradreta pels seus posicionaments morals i polítics: «Res més lluny de la veritat», va assenyalar Raguer. El filòsof vigatà va lluitar sempre per la pacificació del país, com ho demostren els seus escrits advocant per la reconciliació entre liberals i carlins, que bipolaritzaven la situació política d'Espanya a principis del segle XIX.

Ignasi Roviró, filòsof i comissari de l'Any Balma, dins del qual també s'han programat diverses exposicions a la ciutat, considera que Jaume Balma «s'ha de

valorar dins dels paràmetres del seu temps», i que ni la seva moral ni el seu ideari polític corresponen a la situació d'avui. «Al seu temps, en canvi, era avançat», conclou.

La incursió de Balmès en política —que fins i tot el va fer anar a Madrid a dirigir la revista *El Pensamiento de la Nación*, des d'on divulgava les seves idees— l'ha etiquetat tradicionalment com a antinacionalista. El pare Raguer va defensar, en canvi, el doble discurs que el filòsof vigatà mantenia sobre el nacionalisme: quan es dirigia a Madrid i quan reflexionava per ell mateix. Atacava l'independentisme, però quan parlava de l'opressió que vivia Catalunya «també la criticava amb ràbia».

De tota manera, tot i la seva carrera com a polític, periodista i filòsof, Balmes sempre posava per davant la seva dimensió com a prevere. Segons Roviró, la seva curta però intensa trajectòria el va portar a observar atentament la industrialització que vivia Europa i va constatar la tendència a la laïcització de la societat. «No creia cegament en aquest futur; hi veia aspectes positius que defensava que convivissin amb els aspectes positius que es podien mantenir de la tradició.»

Xavier Bardolet

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

L'Esperit Sant, ànima de l'Església

Aquest any, dedicat especialment a l'Esperit Sant, és oportú de recordar la seva presència i relació amb l'Església, aquesta Església que ens acull i que volem fer cada vegada més unida en el respecte per les diferències en el marc de la comunió i la unitat.

Aquesta unitat de l'Església és fruit de la presència i l'acció en ella de l'Esperit Sant. «Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol», diu sant Pau. És bo de no perdre el costum de veure com un fruit de l'Esperit Sant tot allò bo i positiu que veiem en els altres cristians i en les institucions. Hauríem d'estar a

l'aguait per no buidar de motivacions cristianes allò que fem al servei dels altres i amb la voluntat de difondre el bé. Aquesta és una de les concrecions de la identitat cristiana i de la identitat catòlica, que constituïa la primera de les línies d'actuació que vaig proposar als diocesans a l'inici del meu ministeri episcopal a Barcelona.

San Pau fa servir en detall i en profunditat la imatge del cos humà en aquestes dues dimensions: la diversitat dels membres i el fet que tots els membres són necessaris i que cap d'ells no es pot sentir únic i imprescindible menyspreant els altres. Un cos format per un sol membre seria monstruós, no un cos harmònic.

Un dels fruits d'aquest any de l'Esperit Sant que estem celebrant hauria de ser la consciència renovada que l'Església, de la qual s'ha dit que és «el Crist total» i també «el Cos Místic de Crist» —Pius XII va escriure una bella encíclica sobre aquest punt de la fe— té com a ànima l'Esperit Sant. Podem dir, aplicant la metàfora, que les funcions que realitza l'ànima en el cos humà, les realitza l'Esperit Sant en el cos de l'Església. L'ànima uneix i és principi vital de la diversitat dels membres que configuren el cos. Per això, quan l'ànima abandona el cos, els membres i la seva unitat es descomponen.

D'una manera semblant, allò que uneix i dona vida al cos de Crist, que és l'Església, és l'Esperit Sant; ell

és qui uneix uns membres tan diversos pel que fa a raça, cultura, ideologia, estil de vida... L'Esperit realitza d'una forma sempre creixent la catolicitat de l'Església.

La imatge paulina abans esmentada ens invita a veure l'Església no pas com una realitat uniformitzada i monolítica, sinó com una realitat diversa, si bé unida en la comunió. El Sínode Episcopal celebrat el 1985, amb motiu del 20è aniversari de la cloenda del Concili Vaticà II (1962-1965), va parlar al document final d'una «eclesiologia de comunió», com un dels fruits de la gran assemblea conciliar d'aquest segle que acabem.

Una conseqüència d'aquesta fe és una actitud receptiva i comprensiva de les realitats diverses, sempre que tinguin el reconeixement de l'Església. El Concili Provincial Tarraconense fou ben explícit quant a aquesta voluntat integradora de les diferències en l'Església i va posar una reflexió sobre aquest punt com a pòrtic del tema primer i, en cert sentit, de totes les resolucions de l'assemblea.

L'únic messianisme total és el de Crist. Els diversos dons, «carismes», línies o espiritualitats que hi ha en la comunió eclesial han de ser conscients que no n'hi ha cap que realitzi el Crist total. D'aquí ve una actitud acollidora, que és fruit d'un capteniment humil.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Augmenten els més pobres

Recentment Càritas ha fet públic un estudi sobre la pobresa a Espanya. El document afirma que vuit milions i mig de persones viuen amb menys de 45.000 pessetes mensuals. El mapa de la pobresa augmenta enmig de la nostra societat del benestar i del consum, portant moltes persones i famílies a la misèria.

Existeix un Quart Món a casa nostra. Són aquells

estrats de la població que, en el si del nostre país desenvolupat, es caracteritzen per viure en el nivell més baix de l'escala social, en un estat d'exclusió gairebé absoluta i d'extrema misèria.

Tothom està d'acord que l'única manera de solucionar plenament aquesta problemàtica és fer realitat la justícia social, de la qual es parla tant des de diversos angles ideològics.

Davant la realitat concreta de la misèria i de la marginació és necessari adoptar solucions immediates. És una veritat esgarrifosa que els qui passen gana els tenim a prop i necessiten menjar; que el nen maltractat, el jove o la noia en atur són davant nostre i esperen una resposta. Aquests no poden esperar els grans remeis que es donaran a curt o potser a llarg termini. Per això la caritat i la beneficència ocupen el seu lloc, malgrat que no ataquin la rel del problema.

Tanmateix, cal cercar altres camins. Cal fer sortir aquestes persones que pateixen de la misèria i de la pobresa cultural i econòmica. Això demana la transformació en profunditat de la manera com funciona la nostra societat. Joan Pau II, en la darrera encíclica social, fa aquesta denúncia profètica: «Una de les

injustícies més grans del món contemporani consisteix precisament en això: són relativament pocs els qui posseeixen molt i molts els qui no tenen gairebé res. És la injustícia de la mala distribució dels béns i serveis, radicalment destinats a tothom.»

Convé arribar a «l'autosolventació dels problemes», és a dir, ajudar les persones necessitades, promovent-les d'una manera adequada, per tal d'aconseguir que «elles mateixes» puguin assolir nivells de vida més alts.

El desenvolupament té una dimensió moral. Si es quedés únicament en economia —com passa massa avui— el desenvolupament es giraria contra aquells pobles als quals vol afavorir. El desenvolupament tècnic i econòmic està al servei de l'home i no a l'inrevés.

El camí per solucionar els greus problemes humans del Quart Món és llarg i costerut. Primer de tot, perquè cal una conscienciació sincera de la seva existència; després, és ben necessari que creixi la solidaritat que és expressió de l'amor i de la fraternitat, tot vencent l'egoisme que fàcilment clou els ulls i les orelles per veure i sentir el clam dels germans més pobres i marginats.

opinió

Zoom

La intransigència, el fanatisme i l'odi han tenyit de sang innocent la incipient pau treballament assolida a l'Ulster. És un no voler admetre que les victòries militars són passatgeres, i que res no s'aconsegueix commemorant-les a través dels segles, només amb la finalitat de mantenir i fer més fonda la ferida.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Jesucrist fou un exorcista

Sobre l'audiència general del Papa el 3 de juny, els mitjans informatius no se'n van fer cap ressò. «Una activitat típica de Jesús va ser justament la d'exorcista, desenvolupada durant tota la vida amb la potència de l'Esperit Sant», va dir el Papa durant l'audiència general a la plaça de Sant Pere, en la qual participaren uns vint mil fidels de 25 països.

La intervenció del Sant Pare va servir per valorar una figura importantíssima del ministeri pastoral que en els darrers anys s'ha descuidat a moltes diòcesis: el prevere exorcista. No es tracta d'un servei macabre, mitificat pel cinema, sinó, com va explicar el Papa, de deixar actuar la força de l'Esperit de Déu que venç el diable.

L'exorcista de la diòcesi de Roma, el pare Gabriele Amorth, havia llançat fa mesos un crit d'alarma: «La disminució dels exorcistes està duent a moltes persones a adreçar-se a mags, a sectes satàniques i a gent sense escrúpols que s'aprofiten d'individus que viuen experiències autènticament traumatitzants.»

L'acusació del pare Amorth encara va més enllà. Aquest fenomen, segons ell, podria implicar la constatació que els

cristians han deixat de creure en la presència del «Príncep d'aquest món», el dimoni. Assegura que en els estudis eclesiàstics de les facultats de Teologia el diable no existeix; en tot cas forma part d'un llenguatge cultural en la Bíblia o d'un gènere literari en els Evangelis per expressar la mentalitat de l'època.

Tot fa pensar que el Papa ha volgut posar les coses en el seu lloc. En l'audiència general esmentada digué: «Els tres Evangelis sinòptics posen en relleu com després del seu baptisme Jesús fou conduït per l'Esperit Sant al desert per ser temptat per Satanàs.» I continua dient: «La proposta de Satanàs consisteix en un messianisme triomfal, en prodigis espectaculars, com ara, transformar les pedres en pa, tirar-se de la torre del temple quedant il·lès, conquerir en un instant el domini polític de totes les nacions. Però l'opció de Jesús, en ple reconeixement de la voluntat del Pare, és clara i inequívoca: accepta ser el Messies sofrent i crucificat, que oferirà la seva vida per la salvació del món.»

Aquesta tasca de Jesús com a exorcista contra Satanàs, manifestà el Papa, va durar tota la seva vida. «I fou tan clarament advertida per la gent que cridava admirada: "Mana fins i tot els esperits immuns i l'obeeixen".»

«L'ensenyament del Papa sobre l'exorcisme i el diable —va comentar un cardenal de la cúria romana present a l'audiència— no és tètric; inspira confiança i serenitat, perquè també el Papa, citant sant Basili de Cesarea, digué que "el diable ha perdut el seu poder en presència de l'Esperit Sant".»

A Catalunya Mn. Cinto Verdaguer fou exorcista i el pare Palou també. Aquest ha estat beatificat. Verdaguer serà més difícil que ho sigui, tot i que la presència de l'Esperit de Déu féu d'ell el poeta més místic, més inspirat i més famós de tot el Principat.

Notes insignificants

Germa Adrià

Carta d'un pres

Copio alguns paràgrafs de la carta d'un pres. Fa disset anys que és a la presó. Va cometre delictes molt violents. Les seves cartes, després d'una evolució lenta però molt positiva, semblen les d'un teòleg. A mi totes les seves cartes em serveixen de reflexió, de meditació i de pregària. Diu així:

«L'amor és el que rejoyeneix més, i l'important és ser feliç amb allò que hom fa. És meravellós experimentar i comprendre la vida.

»Fa disset anys que sóc a la presó i sembla que va ser ahir. No em sap greu perquè, gràcies a Déu, per a mi ha estat una benedicció. Em vaig trobar a mi mateix i vaig trobar Déu; perquè l'home, quan es troba a si mateix, sap que forma part de Déu i que la vida que flueix pel seu cor és com la vida de Déu, que fa l'home com una expressió seva.

»La veritable felicitat neix en el reconeixement de Déu en les nostres vides. Ell ha de ser el més important en les nostres vides.

»Germà, el meu cor només pot parlar del que sent i, al marge de Déu, sóc com un vaixell a la deriva sense rumb. La meua vida només té sentit si visc i lloo el Déu que va fer possible que siguem el que som.

»Ell és el nostre meravellós i estimat Pare. Germà, el desig del meu cor és que la llum i l'amor del Pare l'emboïllin ara i sempre i que el protegeixin eternament...»

Així és aquesta carta i així són moltes de les que m'escrui. I va ser un atracador molt violent!

La direcció de la presó, a través del capellà, li va atorgar un permís per fer de portalliteres en un pelegrinatge a Lourdes, però la direcció general de Madrid li ho va negar. Hi podia haver un portalliteres millor?

No es va queixar de la negativa. Mai no es queixa de res. Potser si tot això que escriu estigués signat per un místic sortiria a moltes publicacions. Ell viu la fe amb intensitat, i no és una cosa momentània. Fa 17 anys que m'escrui des de diferents presons, i en fa cinc que viu la seva fe.

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Punt de vista

Josep Casellas i Matas
Capellà i periodista

Instituir o pervertir-se

Amb el desig de no deixar refredar l'esperit conciliar, diverses diòcesis catalanes han estat treballant aquests darrers mesos entorn de les resolucions aprovades a Sant Cugat del Vallès l'any 1995 i reconegudes per Roma un any més tard. Aquest procés ha durat tot l'hivern, i en alguns casos venia de més lluny, i ha culminat a la primavera amb la celebració d'assemblees i jornades diocesanes a Lleida, Solsona, Vic i Girona.

A totes quatre diòcesis s'ha buscat una participació àmplia de cristians que formen part de diferents organismes diocesans, de moviments i de parròquies, això haurà tingut conseqüències benèfiques. Un dels efectes col·laterals deu haver estat l'augment de la consciència pastoral de molts agents de pastoral d'aquests bisbats. El col·lectiu Pascal Thomas, en el seu llibre *Dynamiques de la pastorale*, defineix la consciència pastoral com «la percepció d'un conjunt a partir de l'exercici d'una responsabilitat» en l'Església.

Però l'objectiu principal era un altre: el d'organitzar l'aplicació de resolucions del Concili Provincial Tarraconense a cadascuna de les diòcesis esmentades. Amb les lògiques limitacions internes i externes, el Concili va donar unes orientacions i va deixar-ne l'aplicació en mans de «tots els fidels dels vuit bisbats, sota el guiatge dels bisbes», segons estableix el decret de promulgació dels documents conciliaris.

Ha arribat l'hora d'instituir. Perquè l'Església diocesana és una institució. I la mateixa paraula ho diu: «institució» ve del llatí *instituere*, que significa instituir, establir o instaurar. Una institució que no institueix mai res, escriu Henri Denis, es perverteix. No es tracta d'innovar, dins l'Església, perquè tota realitat aparentment nova que aflori en un moment determinat

i vulgui ser genuïnament cristiana, ha de tenir un fonament evangèlic, ni que sigui implícitament.

El *Diccionari de la llengua catalana*, de l'Institut d'Estudis Catalans, diu que «instituir» és «fundar, establir, donar principi (a una cosa que ha de durar)». Amb el benentès que la *institucionitis* seria una malaltia i no pas signe de vitalitat d'una Església particular. La Jornada de Pastoral del bisbat de Girona demana, en

una de les seves propostes, la creació d'un organisme encarregat de la formació dels agents de pastoral. ¿No hauria estat millor apropar—descentralitzar-les—les activitats que organitza l'Associació Bíblica de Catalunya, en els cursos que fa cada estiu? En aquest cas, ¿calia una nova institució, o ja n'hi havia prou amb impulsar-ne una que ja existeix, tal com recomana el Concili? De vegades, per instituir no fa falta crear res de nou, n'hi ha prou d'adaptar allò que ja té anys i solidesa.

La diòcesi de Vic ha instituït una campanya publicitària i d'imatge per donar a conèixer el seu pla diocesà de pastoral, i l'ha encarregada a l'agència Frank&Enstein. No és cap monstruositat. L'Església ha de servir-se de les tècniques modernes de comunicació. Cal vetllar, això sí, perquè aquesta campanya de comunicació no pequi d'allò que ha esguerrat experiències semblants: la seva falta d'encaix en el conjunt de la pastoral.

Solsona no es queda enrere i ha decidit instaurar

centres de formació cristiana a cada zona del bisbat, i revisar la normativa diocesana sobre els sagraments tot insistint en l'actitud de l'acolliment. Caldrà esperar un temps per saber en quins termes es tradueix aquesta adaptació de la normativa, que es basarà sens dubte en la que, seguint les indicacions del Concili, ja s'està preparant per a tot Catalunya.

A Lleida, un dels quatre objectius del Pla Pastoral en vigor fins a l'any 2000 és la promoció del laïcat, i un altre, la de les vocacions sacerdotals. ¿No hi ha encara massa accentuat, darrere d'aquesta formulació, el binomi capellà-laic, que molts pastoralistes consideren poc afortunat? Teòlegs com René Simon afirmen que

una corresponsabilitat activa no pot avenir-se amb un dualisme que tendeix a oposar clergues i laics, sinó que només pot arrelar en la distinció fonamental comunitat-ministeris.

Sense uns fonaments teològics fermes, difícilment s'instituirà en la bona direcció. Per instituir en l'Església no s'ha de perdre mai de vista una paradoxa que l'exegeta Raymond E. Brown formula amb aquesta sentència referida al cristianisme: «El fet que només una institució permet garantir la continuïtat del missatge no institucional de Jesús.»

L'Església no pot pas prescindir totalment de l'aspecte institucional. Ara, si vol evitar que la institució s'atrofiï no pot deixar de banda la vigilància i ha de disposar dels organismes necessaris per poder desplegar totes les potencialitats que estiguin en consonància amb el missatge no institucional de Jesús. Heus aquí una pregunta per a properes jornades i assemblees diocesanes: Església, què n'has fet de la teva capacitat d'instituir?

**«De vegades,
per instituir no
fa falta crear
res de nou, n'hi
ha prou
d'adaptar allò
que ja té anys i
solidesa»**

**Tu també tens
dret a estar
ben informat**

**subscriu-te
a**

CATALUNYA CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça

D.P. Població Província Tel

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: ☐ anual (52 números) de 11.180 ptes.
☐ semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

☐ domiciliació bancària (en aquest cas omple l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

☐ transferència al CC del setmanari

2 1 0 0 3 0 1 3 2 0 2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Entitat Oficina DC Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/líbreta

Entitat Oficina DC Compte

Data

Signatura del titular del compte/líbreta

Infants i almoines

Joan Guiteras i Vilanova

saber escoltar

Setmana de final de curs. Els de cinquè de primària reclamen que passi per la seva classe. Perquè, segons diuen, m'han de donar una cosa. La meva sorpresa ha estat molt agradable. Els nois i noies seguien la proposta que els vaig fer a la Quaresma: que en les seves pràctiques quaresmals deixessin de menjar algun *chuche* i guardessin els diners per als nens necessitats.

L'Àlicia, la professora, els va suggerir que lliuressin l'import recaptat a la parròquia. Però els de cinquè es van emparar per tal que el mossèn de l'escola fos el missatger d'aquests diners. Per això volien la meua presència. L'Aina, la delegada de curs, me'ls ha lliurat en un sobre.

La quantitat no és alta. Però ho és molt el gest d'aquests infants. Per això, en rebre-la, els he explicat l'escena de Jesús i els deixebles davant de la bústia del tresor del temple de Jerusalem. Els rics hi tiraven quantitats importants i llavors sonaven les trompetes. Però la viuda pobre va posar-hi només un dineró que necessitava per viure. Jesús va lloar la generositat d'aquella bona dona.

L'almoina dels nois i noies de cinquè és també senzilla, però hi han posat tot el cor. Per a un petit privar-se d'un caramell té importància. «Jesús —els he dit— està content de vosaltres. Ell va dir que allò que féssim als altres ho fèiem a Ell.» Els infants de cinquè —que el curs vinent seran de sisè— han somrigut. Els he desitjat bones vacances. He sortit content de la seva aula. He pensat que el treball formatiu del professorat i del mossèn té el seu fruit i la seva recompensa. Sens dubte sembles llavors d'esperança i això val la pena. Sí, encara que no ho sembli, sempre hi haurà estrelles resplendents en un cel de nit. Avui i demà.

Violeta

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

retrats bíblics
intencionats

A la dona a qui vaig a veure i a qui porto la comunió al Montanyà, Vicenta Ibáñez, encara ara, als seus 97 anys, li agrada molt llegir. Aquesta setmana em parla de poetes actuals i per fi em pregunta amb un gran somriure: Li agrada Mn. Cinto? I tant que m'agrada. El meu altre acompanyant en la celebració, Jofra, em recorda les dificultats que va tenir el gran poeta durant la seva vida. Aquests comentaris fan retrocedir la meua memòria a temps molt llunyans. Va ser durant el meu primer viatge a Catalunya. En el tren viatjava una senyora gran, molt amable, que es va posar a parlar amb mi, un noi de 14 anys, de moltes coses boniques de la terra on anava a viure. Em va explicar que quan ella era petita Verdager anava molt a casa seva i que un dia li va dir que la flor que li agradava més era la violeta. Des d'aleshores quan veig aquesta planta recordo aquells moments i l'evocació em resul-

ta molt agradable. Cada violeta té per a mi moltes més coses que les que expliquen els botànics.

A casa observo la Bíblia i comprovo amb tristesa que aquesta flor no hi surt, tot i que el seu color, el violeta, ho fa 53 vegades. No recordo violetes a Israel, també cal dir que el seu bonic color no és permanent, el sol el descoloreix amb molta facilitat. S'ha de constatar que el colorant orgànic és molt inestable i que en els teixits es va poder aconseguir gràcies a l'aparició de l'Indantren.

En els temps bíblics el violeta era una de les tonalitats del porpra. I què era el porpra? Fins fa pocs anys era una substància molt poc coneguda, ara, gràcies als descobriments de científics del Centre d'Estudis Marítims d'Haifa, se sap que l'extreien d'un molusc marí, un *múrex*, i que, segons de quina espècie era, donava tons violeta, escarlata o carmesí. Per arribar a obtenir colorant calia posar en contacte amb

l'aire una substància que segregaven, que primer es torna verda, després vermella i per últim, una de les tres tonalitats esmentades. Per produir un gram de tintura calien 1.200 animalets. No és estrany que el preu del producte fos 15 vegades més car que l'or.

El porpra, doncs, ens porta al l'ornament sacerdotal i al del santuari del temple. Vestir-se de porpra era un luxe assequible només a grans riqueses com la del ric Epuló de l'evangeli (Lluc 16,19).

Han passat molts anys, nosaltres gaudim de les flors i de bonics vestits d'aquest color que contrasten meravellosament amb una rossa cabellera femenina, per posar un exemple actual de la bellesa del violeta. I amb una estabilitat que no s'havia aconseguit en l'antigor si no era al preu tan alt de què he parlat. Segurament que Mn. Cinto no s'hauria entretingut en aquestes disquisicions. Ell era un poeta místic i jo només sóc un aficionat. Però també en gaudeixo.

Suïssa

església en el món

Noves perspectives al voltant de la sida

■ Més de 400 persones participen en una celebració interreligiosa

GINEBRA.— L'1 de juliol passat va tenir lloc, a la catedral de Sant Pere de Ginebra, una celebració interreligiosa sobre la sida amb motiu de la XII Conferència Internacional sobre aquesta pandèmia, que es va celebrar del 27 de juny al 3 de juliol.

Representants de diverses comunitats (protestant, catòlica, budista, hindú, ortodoxa, jueva, anglicana, musulmana i d'altres creences) han participat en aquest acte interreligiós juntament amb persones no creients. L'objectiu ha estat reconèixer i respectar la diversitat de cada grup i, a la vegada, unir-se en la sensibilització i en la pregària conjunta sobre la sida.

En la trobada, que ha reunit més de 400 participants, s'ha pogut escoltar el testimoniatge de cinc persones que viuen amb el virus de la sida. Cadascuna d'elles ha comunicat algunes de les seves vivències i ha explicat el seu actual compromís en la lluita contra la sida.

Els responsables de l'organització d'aquesta celebració interreligiosa han estat els membres de l'associació Cosma (Coordinació Suïssa de Ministeris sobre la Sida), constituïda bàsicament per protestants i catòlics, però que integra altres creences i confessions. Cosma té seu a Ginebra, Basilea; Berna, Lausana i Zuric. El seu objectiu és oferir a les persones que viuen amb el virus de la sida, als seus familiars i amics un acompanyament que es caracteritza per l'obertura

La catedral de Sant Pere, escenari de la celebració interreligiosa.

d'esperit, i donar suport en la seva recerca i elecció d'un sentit de vida. Es fan trobades de discussió, de reflexió i de pregària, i es procura conversar de temes que moltes vegades són «tabú» en l'àmbit d'esglésies i de la societat, com la dependència, la mort, la sexualitat, l'homosexualitat o la prostitució.

En la Conferència, la Fundació Dimensió Sida de Barcelona ha explicat els seus objectius i el seu treball, ha donat a conèixer les seves últimes publicacions (*Escrits dels Bisbes de Catalunya sobre la sida*, *L'Església de Catalunya i la sida*, i *Joan Pau II i la sida*) i la *Trobada de Pregària Interreligiosa sobre la sida* que des del 1996 se celebra cada any,

amb motiu del Dia Mundial de la Sida, a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona amb la participació de budistes, protestants, catòlics, ortodoxos, musulmans, jueus, anglicans i persones d'inspiració hindú.

La XII Conferència Internacional sobre la Sida, celebrada a Ginebra, ha obert noves perspectives de diàleg i d'intercanvi amb experiències semblants a d'altres països i continents. D'aquí a dos anys, el 2000, la XIII Conferència se celebrarà a Durban (Sudàfrica) i d'aquí a quatre, el 2002, a Barcelona.

Antoni Mirabet i Mullol
President de la Fundació Dimensió Sida

VATICA

La Santa Seu prepara un simposi sobre la Inquisició

ROMA.— Del 29 al 31 d'octubre tindrà lloc al Vaticà una reunió de cinquanta experts en història i teologia, per fer una investigació en profunditat sobre les veritables responsabilitats que es podrien atribuir als tribunals de la Inquisició. Els experts se seleccionaran no tant en virtut de la seva fe, sinó segons la seva competència científica. El congrés no es planteja com a objectiu la rehabilitació dels que van ser jutjats com a víctimes innocents de la Inquisició. El material preparat per aquesta comissió historicoteològica servirà com a base per a les reflexions del 8 de març del 2000, dia en què l'Església demanarà perdó pels seus errors al llarg de la història. (Zenit)

ARÀBIA SAUDITA

El «crim» de ser cristià

RIAD.— Las peticions de clemència dels bisbes filipins i ambaixadors occidentals han aconseguit l'alliberament de vuit cristians a Riad, set filipins i un holandès, empresonats pel fet de tenir Bíblies i parlar obertament de la seva fe. A l'Aràbia Saudita està prohibit qualsevol acte de proselitisme, la pràctica d'una religió que no sigui l'Islam i la construcció de llocs de culte a excepció de les mesquites. Els cristians identificats en el país són sotmesos a penes de presó d'entre dos i sis mesos, mentre que els casos de conversió de l'Islam al cristianisme estan castigats amb la pena de mort. (Fides)

L'ÍNDIA

Toc d'atenció sobre els assaigs nuclears

NOVA DELHI.— Quan ja es comencen a oblidar les proves nuclears de l'Índia i el Paquistán, la Conferència episcopal índia ha alertat sobre el perill de la carrera d'armaments i ha aplegat a un desarmament immediat i universal. Els bisbes mostren el seu suport a les iniciatives per la pau i afirmen que «la meravella de l'energia nuclear ha de ser utilitzada per incrementar la qualitat de vida, no per destruir-la». (Zenit)

MÈXIC

L'Església, contra l'analfabetisme

MÈXIC.— Més de 5.300 parròquies s'han mobilitzat per la campanya educativa llançada per les diòcesis mexicanes, l'objectiu de la qual és alfabetitzar la població de les regions més pobres del país. La Comissió Episcopal d'Educació i de Cultura veu en aquesta iniciativa «l'alliberament de l'esclavitud de l'analfabetisme de nombrosos mexicans». (APIC)

«Quan el savi se situa darrere es col·loca davant.»

CONVIVÈNCIES AMB PETER YANG

Del 3 al 7 d'agost a Würzburg (Alemanya)
Informació: Richard Jackman - Tel. 07-49/931-14572

Del 14 al 23 d'agost a Catalunya
Convent El Pilar d'Aiguafreda (Barcelona)
Informació: Margarita Angel - Tel. 93 417 82 48 (de 14 a 15h)

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133 - 08011 Barcelona

Mèxic

Missatgers de Crist

■ Celebrada la III Trobada Internacional de Preveres

MÈXIC.— La insuficiència de preveres, el creixent secularisme, la potent penetració dels mitjans de comunicació que no promouen els valors cristians, la ignorància religiosa de la població i un abisme cada vegada més gran entre els països desenvolupats i els pobres són alguns dels reptes que haurà d'afrontar l'Església en el llindar del pròxim segle per dur a terme la nova evangelització a què està cridada.

Del 7 a l'11 de juliol s'ha celebrat a la basílica de Guadalupe de la Ciutat de Mèxic la III Trobada Internacional de Preveres. En aquesta cimera, el president del Pontifici Comitè dels Agents per a la Salut, Javier Lozano, va assenyalar que els bisbes i els preveres estan cridats a entendre l'actualitat d'un món cada vegada més globalitzat i canviant per fer arribar el missatge de l'Evangeli. Només així, va dir, l'Església podrà fer presents els valors de la dignitat de la persona, la llibertat, la vida i el benestar no tan sols individual, sinó fins i tot internacional. D'altra banda, també va destacar que el secularisme allunya cada vegada més les persones de Déu. Sembla que l'individu no té en compte la presència divina a l'hora de pensar i prendre decisions.

El vicepresident de la Pontificia Comissió per a Amèrica Llatina, Cipriano Calderón, va dir que el Papa ha cridat a l'evangelització, però que no es pot dur a terme efectivament sense la presència abundant de preveres i laics compromesos. Així mateix, va considerar que Amèrica Llatina està cridada a evangelitzar el món, ja que pràcticament la meitat de tots els catòlics viu en aquest continent i, de fet, hi ha infinitat de missioners llatinoamericans a tot arreu.

Per cloure la trobada es van ordenar 24 preveres de diverses diòcesis mexicanes. El prefecte de la Pontificia Congregació per al Clergat, el cardenal Darío Castrillón Hoyos, va remarcar que els religiosos estan cridats a anunciar l'Evangeli, però «sense contaminacions mundanes i sense retocs». També va assegurar que el clergat ha de ser prudent i estar en íntima comunió amb Crist perquè no caigui en la secularització de la forma de pensar, fer o vestir.

El responsable de Roma del clergat catòlic va insistir que totes les persones tenen el dret d'esperar dels preveres l'anunci del missatge cristià i que els

arribi de forma eficaç i fidel en la seva substància, tal com Crist ho ha ensenyat.

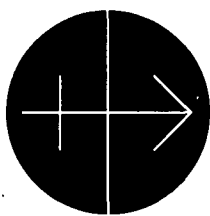
També va explicar que les persones demanen l'ajuda del prevere per trobar el sentit de Déu i de l'home, el sentit

últim de la vida i de la mort, del pecat i del dolor. Igualment, els preveres estan cridats a oferir la seva ajuda perquè les persones puguin trobar el sentit de la pau i de l'alegria, del treball i de la diversió; del saber trobar el Senyor en cada mo-

ment de la jornada, de tantes i tantes realitats positives que són presents al món creat per Déu.

La trobada té el seu antecedent immediat en la convocatòria feta pel papa Joan Pau II amb vista al Jubileu de l'any 2000. La primera d'aquestes trobades va tenir lloc a Costa d'Ivori el 1996; un any després, a Portugal. D'acord amb el programa, la següent tindrà lloc en una nació asiàtica, per concloure el 2000 a Roma.

Tanius Karam

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63

C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

MISSES a favor de l'Església de l'Europa de l'Est i del Tercer Món

¿Sap que milers de sacerdots de l'Església Missionera i de l'Europa de l'Est no més poden subsistir gràcies als estipendis de Santes Misses que "Ajuda a l'Església Necessitada" fa arribar a aquests vertaders deixebles de Crist avui dia?

COL-LABORI amb la missió evangelitzadora d'aquests milers de sacerdots, ENCARREGANT la celebració de Misses —al mateix estipendi de la seva diòcesi— a través de la nostra associació. Ells aplicaran la Santa Missa per les SEVES INTENCIONS.

● Desitjo que es celebrin
MISSSES per les següents intencions:

.....

.....

Envio Ptes. com a DONATIU

Per: Gir ☐ Transf. ☐ Xec ☐

Nom i cognoms:

Carrer i núm.:

C. Postal i Ciutat:

Espanya

Mons. Echenagusía visita l'Oest americà

■ Calida acollida al bisbe auxiliar de Bilbao

BILBAO.— Carmelo Echenagusía, bisbe auxiliar de Bilbao i membre de la Comissió Episcopal de Migracions, acaba de tornar d'un viatge pastoral en

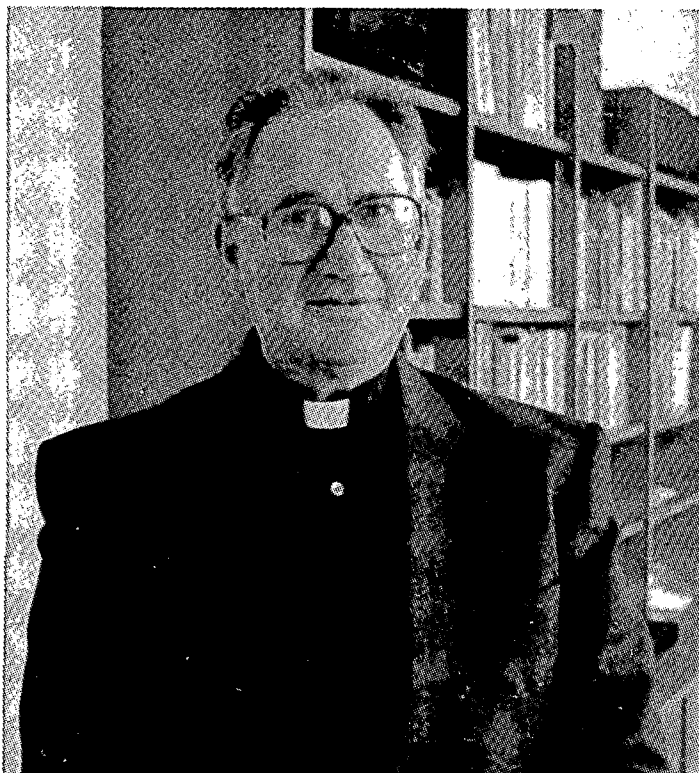
què ha visitat les comunitats basques de l'Oest americà. Ha estat la primera visita d'un bisbe a aquelles comunitats.

La invitació la va rebre poc després de la seva ordenació episcopal, el 1995 d'un sacerdot de Baiona que s'encarrega, per desig de la Conferència Episcopal dels Estats Units, de l'atenció especial als bascos a l'Oest americà.

Un dels actes centrals d'aquest viatge ha estat la reunió central de NABO (organisme que agrupa més de 30 clubs o cases basques de l'Oest americà) a Winnemucca, Nevada. Mons. Echenagusía destaca: «De forma especial he pogut presidir l'Eucaristia en cinc celebracions festives, fonamentalment en euskera, en les que vaig tenir ocasió d'observar que són molts els bascos que resten fidels no tan sols a les seves tradicions, sinó també a la seva fe catòlica i la transmeten als seus fills.»

Durant la seva visita, el bisbe ha mantingut contacte amb els responsables de les Esglésies locals: «Vaig comprovar amb alegria que els bisbes americans aprecien de veritat els fidels bascos per la seva religiositat i pel seu sentit de responsabilitat en el treball.»

Mons. Echenagusía afirma que aquest viatge l'ha ajudat a comprendre millor el sacrifici de «tants paisans nostres que en anys molt més difícils que els actuals es van llançar a l'aventura americana i van guanyar els seus dòlars a costa de molta feina i soledat pasturant immensos ramats d'ovelles per aquelles muntanyes i deserts». (C.C.)

Mons. Carmelo Echenagusía.

L'Església de Cadis, amb els immigrants

CADIS.— L'Església, a través de la Delegació diocesana de Migracions, ha acollit a Cadis quinze dels primers trenta-quatre immigrants algerians als que s'ha permès entrar a l'Estat Espanyol des del campament de Ceuta de Calamocarro. Els integrants del grup es troben des de fa unes setmanes a l'Associació Cardijn de Tartessos, on reben classes de castellà i, a més, assistiran a un curs de formació professional ocupacional de manobres, que comptarà amb la subvenció de la Conselleria de Treball i Indústria de la Junta d'Andalusia.

Els requisits que ha tingut en compte l'Administració espanyola i les ONG per acollir els algerians han estat la situació dels que no volen complir el servei militar obligatori per por al conflicte que viu el país i els que l'han complert i han estat amenaçats per grups fonamentalistes islàmics. També s'ha acollit els que viuen en la zona on els actes terroristes són més freqüents i els que han estat víctimes directes de la violència.

Tots estan esperant que el consolat d'Algèria a Madrid els tramiti el passaport. Posteriorment, l'Adminis-

tració espanyola els concedirà un permís de residència per un any renovable i un altre de treball.

Els algerians reconeixen que han tingut sort de ser els primers que han pogut arribar a Espanya i que esperen que els que encara continuen a Calamocarro tinguin la mateixa sort, ja que els repatriats a Algèria han de complir penes de presó, a part del risc que suposa el retorn per als que estan amenaçats pels fonamentalistes islàmics.

Montse Sans

El Papa reivindica el caràcter catòlic de la COPE

BARCELONA.— Recentment s'ha celebrat la convenció anual de la COPE, aquest any a Roma, on ha participat tot el consell d'administració i els directores de totes les emissores d'aquesta cadena. Joan Pau II va enviar un missatge a la convenció en el qual recorda que «la comunicació a través dels mitjans de comunicació social no és un exercici pràctic dirigit només a motivar, persuadir o vendre». Per al Pontífex, els mitjans de comunicació poden reduir les persones a simples unitats de consum i «poden manipular els espectadors, lectors i oients considerant-los simples xifres de les que obtenen avantatges».

D'altra banda, el Sant Pare exigeix als directius de la COPE que respectin l'ideari redactat per la Conferència Episcopal espanyola: «El caràcter catòlic de la COPE ha d'evitar equívocs i ens compromet a tots a la coherència amb els principis i valors de l'humanisme cristià. El Papa també anima les persones que treballen en aquesta cadena a «no sucumbir a temptacions com l'ambició, la vanitat, els diners o la popularitat». (Zenit)

Religiosos i religioses tripliquen el clergat seclar

OVIEDO.— La diòcesi d'Oviedo té 1.387 religiosos i religioses que atenen diverses institucions, la majoria dedicades a l'ensenyament. Segons dades de 1997, a Astúries hi ha 194 religiosos sacerdots i membres de societats de vida apostòlica de dret pontifici, als quals cal afegir 111 religiosos no sacerdots professors. D'altra banda, el nombre de monges professes, ordes, instituts i societats de vida apostòlica és de 1.074 de dret pontifici, a les que cal afegir-ne 8 de dret diocesà. (E.H.)

GESMOR
DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció, què s'ha de fer?

Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses

Petició d'ajuda a les religioses mínimes

MÀLAGA.— Les religioses mínimes del convent de Santa Eufèmia d'Antequera, a Màlaga, fan una crida d'ajuda per poder portar a terme unes obres al convent. Una part de l'edifici es troba en molt males condicions i es necessita portar a terme unes obres de reparació urgents, que costaran més de trenta milions de pessetes, per evitar que s'enfonsi. Davant d'aquesta situació i donats els escassos mitjans econòmics de la comunitat, les religioses demanen ajuda a qui pugui col·laborar a sufragar les despeses. Qui vulgui contribuir amb alguna aportació ho pot fer a través d'Unicaja, al compte 2103-2001-78-3000570825-Convent de Santa Eufèmia, Monges Mínimes, Antequera (Màlaga). (C.C.)

Dies Domini: catequesi de Joan Pau II sobre el diumenge (2)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

El document consta de cinc capítols, amb una introducció i una conclusió, té un total de 87 paràgrafs de text i 131 notes. La seva data és el 31 de maig d'aquest any, solemnitat de la Pentecosta. El Papa motiva aquesta data en la relació de l'Esperit Sant amb el diumenge cristià, i subratlla el desig que en aquest any es posi atenció especial a la presència de l'Esperit en l'Església. Els capítols són titulats d'acord amb el ritme catequètic del document.

Introducció

Les pàgines de la introducció defineixen molt clarament la intenció del document:

«La proximitat del Tercer Mil·lenni, en apremiar els creients a reflexionar a la llum de Crist sobre el camí de la història, també els invita a descobrir

amb renovada força el sentit del diumenge: el seu "misteri", el valor de la seva celebració, el seu significat per a l'existència cristiana i humana... Avui, en els mateixos països on les lleis estableixen el caràcter festiu d'aquest dia, l'evolució de les condicions socioeconòmiques sovint ha acabat per modificar profundament els comportaments col·lectius i per consegüent la fisonomia del diumenge. S'ha consolidat àmpliament la pràctica del "cap de setmana", entès com a temps setmanal de repòs... Es tracta d'un fenomen social i cultural que té certament elements positius.

»Per desgràcia, quan el diumenge perd el significat originari i es redueix a un pur "cap de setmana", pot passar que l'home quedi tancat en un horitzó tan restringit que ja no li permet "veure el cel". Aleshores, encara que vestit de festa, interiorment és incapaç de "fer festa"... Respecte a això, urgeix una

autèntica maduresa espiritual que ajudi als cristians a ser "ells mateixos", en plena coherència amb el do de la fe, disposats sempre a donar raó de les esperances que hi ha en ells...

»El diumenge és un dia que constitueix el mateix centre de la vida cristiana... Avui voldria convidar a tothom amb força a descobrir novament el diumenge: no tingueu por de donar el vostre temps a Crist!... Ell és qui coneix el secret del temps i el secret de l'eternitat, i ens lliura "el seu dia" com un do sempre nou del seu amor.»

El dia del Senyor, Dies Domini

El primer capítol «Dies Domini» parteix de la contemplació de la creació com a obra de Déu, i de l'obra de Crist com a «nova creació». Seguint el Gènesi i altres textos de l'Antic Testament, destaca l'actitud d'adoració i de comunió

amb Déu, per part de l'home, significada pel descans. A propòsit d'això, el Papa motiva fortament el descans no tant com una simple interrupció del treball, sinó com «la celebració de les meravelles obrades per Déu».

La santificació de les festes no s'inscriu com una observança de disciplina religiosa, sinó com un dels onaments de la vida moral inscrita al cor de cada home. L'Antic Testament va tenir en el dissabte el dia del «record per a la santificació»: record del descans de Déu, record de l'alliberament de l'esclavitud del poble de Déu per part de Déu. L'Església té tot el seu «record», és a dir, la seva fe, centrada en la resurrecció de Crist, el dia després del dissabte. En Crist ressuscitat hi ha el veritable «descans» de l'home perquè hi ha l'alliberament del pecat. El diumenge és el dia en què Crist ha vençut la mort i ens ha fet partíceps de la seva vida immortal.

Jesucrist, l'únic salvador de la humanitat

(Col 2:12-14)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Invitació a ampliar la lectura

Avui, al marge de la celebració litúrgica, valdria la pena d'ampliar la lectura de la perícopa de l'Apòstol que proclamem en la missa. Podríem començar per 2:6 i anar llegint pausadament —contemplativament— fins al final del capítol. Llavors veuríem com sant Pau, per amor als seus cristians, planta cara als errors que els amenacen i s'hi abraona amb tota la seva força. L'Apòstol repeteix amb tots els tons al seu abast, la gran afirmació de la fe cristiana: l'única salvació de la humanitat és Jesucrist. «Mireu que ningú no us enlluerni amb especulacions sàvies: són purs mirages basats en tradicions humanes, en els poders que dominen aquest món, i no en Crist» (v. 8). Aquestes paraules ben bé semblen dictades per un pastor actual de les nostres comunitats. Ara, com passava a Colosses, hi ha qui es deixa enlluernar per la ciència i per la tècnica. És clar que el món dels colossencs i el nostre són molt diferents, però en el fons coincidim cercant desafortadament qui ens salvi de les

calamitats que patim. En un món dominat per la tècnica, pel cientisme i per les ideologies i les modes, es fa difícil acceptar la gratuïtat de la fe i restar oberts al sobrenatural. L'home, però, sols pot trobar la seva realització plena si es manté obert a la transcendència de Déu, que ha entrat en la nostra història amb Jesús. «En ell resideix corporalment tota la plenitud de la divinitat, i vosaltres heu arribat a la plenitud gràcies a ell» (vv. 9-10a).

Crist està per damunt de tot

No és que el cristià hagi de viure d'esquena a la ciència, a la tècnica, a les ideologies i a la política, o, com voldria algú, renegant-hi com si fossin invents diabòlics. Tot al contrari, cal que s'hi obri i ho utilitzi amb la màxima professionalitat i la màxima honradesa possibles, com el que realment són: instruments al servei del desenvolupament de la humanitat, i, doncs, dons de Déu posat a les nostres mans per a construir més bé la comunió humana en autèntica llibertat. És el que sant Pau, amb el llenguatge

propri de l'època —fonamentalment religiosa i no laica com la nostra— diu als de Colosses: «Jesucrist és cap de totes les potències i autoritats» (v. 10b). Poders que tenen la seva autonomia que cal respectar, però que han d'estar subordinats al bé de l'home, la salvació total del qual —la seva plena realització— sols ve de Jesucrist, que està per damunt de tot i de tots.

La dialèctica mort i resurrecció

Ara podem entrar en la lectura de la perícopa que avui proclamem en la celebració eucarística. El Crist, proclamat superior als àngels i als poders invisibles, ens comunica la seva vida pel baptisme. És pel sagrament de l'aigua i la paraula que el cristià és configurat al Crist de tal manera que participa de la dinàmica de la mort i resurrecció amb la qual ens porta a la vida de Déu. «Pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vaureu ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts» (v. 12). Així els pa-

gans —els no pertanyents al poble escollit— han rebut la vida de Déu juntament amb el Crist i han esdevingut poble escollit. Tots els deutes que el pecat ens havia fet contreure han estat cancel·lats. Sant Pau fa servir una expressió molt significativa: «Déu retirà aquest document i el clavà a la creu» (v. 14b). La mort de Jesús és el sacrifici expiatori que ell ofereix pel pecat del món. El Fill de Déu, clavat a la creu, és alhora la realitat i la garantia del nostre perdó. És en la creu que ell assoleix la senyoria damunt tota la creació i que rescata tota la humanitat. «Així ha desarmat les potències i les autoritats i les ha exposades públicament en espectacle, afegint-les com a presoneres en el seu seguici triomfal» (v. 15). Jesús, esdevingut Senyor, entra al seu Regne com solien fer-ho els generals victoriosos, precedit del mal que ha reduït a la captivitat. El capítol s'acaba amb una brava exhortació als cristians de Colosses, que nosaltres, no sols farem bé de llegir i de meditar, sinó de tenir sempre present en la nostra vida enmig del món actual (vv. 20-23).

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 1)

JULIOL

26. Diumenge

XVII de durant l'any. Verd. Lectures: Gènesi 18:20-32 / Salm 137 / Colossencs 2:12-24 / Lluc 11:1-13

ALTRES CELEBRACIONS: Sant Joaquim i Santa Anna, pares de la Mare de Déu. Sants, Eraste, b. mr.; Valent, b.; Simfroni, Olimpi i Teòdul, mrs. Santa Exupèria, mr.

Festa Major: a Blanes, Canovelles, Canyelles, Castellvell del Camp, Espui, l'Espluga de Francolí, l'Estartit, Grions, Llavorsí, Marata, Martorelles, el Pla del Penedès, la Pobla de Segur, Sant Cugat Sesgarrigues, Sant Julià de Lòria, Santpedor i el Vendrell

27. Dilluns

Feria. Verd. Lectures: Jeremies 13:1-11 / Deuteronomi 32:18-21 / Mateu 13:31-35. BARCELONA: Sant Cugat, mr. (MO). Vermell. VIC: Aniv. òbit bisbe Joan Perelló. Morat.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pantaleó, met. mr.; Celestí I, p.; Aureli, mr.; Santes Juliana i Semproniana, vgs. mrs. Liliósa i Natàlia, mrs.; Antusa, vg.

Festa Major: a Mataró.

28. Dimarts

Feria. Verd. Lectures: Jeremies 14:17-22 / Salm 78 / Mateu 13:36-43

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nazari i Cels, mrs.; Víctor I, p. mr.; Innocenci I, p.; Samsó, b.; Pelegrí, prev.; Santa Caterina Thomas, vg.

Festa Major: a Fortià.

29. Dimecres

Santa Marta (MO) Blanc. Lectures: Jeremies 15:10.16-21 / Salm 58 / Joan 11:19-27 (o bé: Lluc 10:38-42)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Simplicí, Faustí, mrs.; Pròsper, b.; Olaf, rei; Adam. Santes Lucília i Flora, vgs. mrs.; Serafina, mr.

30. Dijous

Feria. Verd. Lectures: Jeremies 18:1-6 / Salm 145 / Mateu 13:47-53. Si es vol: Sant Pere Crisòleg (MLI). Blanc. BARCELONA, GIRONA, TARRAGONA, TORTOSA, URGELL i VIC: Màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu (MLI). Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abdó i Senen (Nin i Non), mrs.; Urs, b.; Rufí, mr. Santes, Julità, mr. i Donatila, vg.

31. Divendres

Sant Ignasi de Loiola (MO) Blanc. Lectures: Jeremies 26:1-9 / Salm 68 / Mateu 13:54-58. GIRONA: Aniv. òbit bisbe Josep Cartanyà. Morat.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Fabi, mr.; Calimeri, b. mr.; Ferm, Joan Columbà i Germà, bs.

AGOST

1. Dissabte

Sant Alfons M. de Liguori (MO) Blanc. Lectures: Jeremies 16:11-16.24. GIRONA: Sant Feliu, mr. (F) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pere ad Vincula; els sants germans Macabeus, mrs.; Bono, prev. mr.; Nemesi i Justí, mrs.; Santes, Fe, Esperança i Caritat, mrs.

Festa Major: a Alcanó, Alella, Alentorn, Andorra la Vella, Arséguet, Àreu, Bagergue, Barruera, Cabrera de Mar, Constantí, la Fatarella, Gerri de la Sal, Jorba, Maçanes, Madremanya, Masdenverge, Miravet, Móra la Nova, Oliola, Olivella, Parlavà, Rellinars, la Riba, Sant Feliu de Guíxols, Sant Feliu de Pallerols, Sant Iscle de Vallalta, Sedó, Sort, Tarroja de Segarra, Tírvia, Torelló, la Torre de Fontaubella, Vacarissas, Vilabella, Vilac i Vilajuïga.

Lectures bíbliques

Diumenge XVII durant
l'any

Cicle C

Lectura primera

Gn 18:20-32

Que el meu Senyor no s'enfadi si torno a
parlar

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. ¿Els farieu desaparèixer? ¿No perdonarieu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! ¿Fer morir el just amb el culpable? ¿Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, ¿us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.»

Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, ¿destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.»

Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor: Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

Salm responsorial

137:1-2a. 2bc-3. 6-7. 8 (R.: 3a):

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant el santuari.

R. Senyor, sempre que us invocava
m'heu escoltat.

Enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat,
heu enfortit la meua ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils,
mentre que els altius, els esguarda de lluny.
Si passo entre perills, em guardeu la vida,
detureu amb la mà l'enemic.
La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me.
El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura segona

Coll 2:12-14

Déu us donarà la vida juntament amb el Crist,
després de perdonar-vos generosament
totes les culpes

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

Al·leluia

Rm 8:15

Heu rebut un esperit que ens fa fills.
i ens fa cridar: Abbà, Pare!

Evangeli

Lc 11:1-13

Demaneu, i Déu us donarà

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.»

Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitja nit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. ¿Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit, no em puc aixecar per donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, ¿qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, ¿qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li demanen.»

Amics de Déu

Santa Maria Magdalena, 22 de juliol

Santa Maria Magdalena ha estat una de les més entusiastes seguidors de Jesús. El Salvador, tot passant, la va mirar amb els seus ulls nets i Maria es va sentir torbada. ¿Era aquest galileu el Messies que esperava Israel des de feia segles? Bella i ricament ornamentada, Maria havia viscut sempre a Magdala, població costanera del Mar de Tiberíades. Malgrat la seva conducta lleugera, la infinita compassió reflexada als ulls de Jesús li va fer comprendre que vivia en pecat i era causa d'escàndol per als homes.

El Sermó de la Muntanya va fructificar en el seu cor com aigua de vida i de redemp-

ció. Se sentia avergonyida de la seva vida passada i desitjava ardentment obtenir el perdó de Déu. Resoludament va entrar a casa del fariseu Simó, on el Mestre havia estat convidat a dinar. No li van importar ni les mirades despectives ni els comentaris malèvols. Cegada per les llàgrimes, es va postrar als peus de Jesús, va vessar damunt d'ells un flascó de perfum i els eixugava amb els cabells. I va sentir les paraules que li van salvar i transformar la vida:

«Dona, la teva fe t'ha salvat, vés-te'n en pau» (Lc 7,50). A l'hora del triomf de la resurrecció fou la primera en veure Jesús i en portar als apòstols el missatge de joia.

Fem catequesi

El primer pecat de l'home

L'home podia usar i gaudir de la Creació que Déu havia fet per a ell. Només va fer una prohibició a Adam i Eva: podien menjar dels fruits de tots els arbres del paradís, menys el fruit de l'arbre de la ciència del bé i del mal. Amb això, Déu volia mostrar que Ell és l'amo de la Creació i que l'home només n'és l'administrador. Déu va dir: «Si en mengeu, morireu.»

Satanàs estava gelós de veure Adam i Eva tan feliços i va decidir perdre'ls. Un dia es va apropar a Eva sota la forma de serp i li digué: «Així és que no podeu menjar els fruits dels arbres del Paradís.» «Sí que podem —va dir Eva—, l'únic fruit que no podem menjar és el de l'arbre que hi ha al mig del jardí. Si el mengem morirem.» «Res de tot això —digué Satanàs, el molt mentider—, al contrari, sereu com Déu si en mengeu.»

Era possible això? És clar que no, però Eva es va creure la serp. Va trobar que el fruit era bo i saborós, en va menjar i en va donar al seu marit perquè en mengés. Així, els primers pares van desobeir Déu i van cometre el primer pecat.

En haver fallat al manament de Déu, ja no van poder viure a la seva presència. Déu els va castigar expulsant-los del paradís i deixant d'habitar en llurs ànimes. Déu els va dir: «Per poder menjar haureu de treballar molt dur, i quan morireu ja no podreu venir amb mi al cel.»

Litúrgia

Celebrem la confirmació (I)

Quan la confirmació se celebra separada del baptisme, com passa en el nostre ritu romà, la litúrgia del sagrament comença amb la renovació de les promeses del baptisme i amb la professió de fe dels confirmands. Així apareix clarament que la confirmació es col·loca a continuació del baptisme.

Aleshores, el bisbe estén les mans sobre el conjunt dels confirmands, gest que ens recorda la invocació de l'Esperit des dels temps dels apòstols. I el bisbe prega tot dient: «Déu omnipotent, Pare de Nostre Senyor Jesucrist, Vós que per l'aigua i l'Esperit Sant heu fet néixer aquests servents vostres a una vida nova, alliberant-los del pecat, infoneu-los l'Esperit Sant Defensor: doneu-los l'esperit de saviesa i d'intel·ligència, l'esperit de consell i de fortalesa, l'esperit de ciència i de pietat i ompliu-los de l'esperit del vostre sant temor. Pel Crist Senyor nostre. Amén.»

Des de la confirmació, doncs, tenim dins nostre els set dons de l'Esperit Sant, els quals donaran fruit en la nostra vida si nosaltres ens obrim a la seva acció i no posem entrebancs a l'Esperit que hem rebut. Quan un adult és batejat, rep immediatament la confirmació i participa en l'Eucaristia.

Pels camins de la Bíblia

Aproximació a la cronologia de l'Antic Testament

Anys abans de Crist	Personatges i fets històrics
1800	Època d'Abraham
1700	Les tribus baixen a Egipte
1250	Moisés. Sortida d'Egipte: l'Èxode
1200	Els israelites conquereixen Palestina. Època dels Jutges
1030	Samuel ungeix rei a Saül
1010	Elecció de David com a rei de Judà
950	El rei Salomó. Construcció del primer temple
930	Divisió en dos regnes: el del Nord o Israel i el del Sud o Judà
870	Activitat del profeta Elies
750	El profeta Isaïes i altres profetes
587	Nabucodonosor deporta els habitants de Judà a Babilònia
539	Cir, rei de Pèrsia, permet als israelites el retorn a la pàtria. Construcció del segon temple
330	Palestina cau sota l'imperi hel·lènic
300	A Alexandria es tradueix la Bíblia al grec (versió dels 70)
175	Antíoc Epifanes aboleix els costums jueus i instaura el culte als déus pagans
	Sublevació de Matatías i dels Macabeus
63	El general romà Pompeu conquereix Jerusalem. Palestina queda sota el domini de Roma

AUCA D'ESTIU
de l'Oriol i la Laia
PER XESC

3 EL BAIX LLOBREGAT
VIATGEM PER ANIR A CERVELLÓ
ON A CA L'ARMENGOL-TRES ANEM A DINAR
PER CELEBRAR LA FESTA MAJOR,
I LA RESTAURADA ESGLÉSIA ROMÀNICA VISITAR

En memòria dels que ja no hi són

■ **Projecte dels Noms és una entitat dedicada a la sensibilització sobre la sida**

Un tapís on hi ha plasmat un nom, unes dades, unes referències personals és molt més que una tela de colors. L'organització Projecte dels Noms considera que és un símbol de conscienciació, de solidaritat i d'esperança que recorden aquelles persones mortes a causa de la sida.

L'associació neix a San Francisco el 1987, però no arriba a Catalunya fins al 1993. Els objectius de Projecte dels Noms, mitjançant el Tapís Memorial de la Sida, són il·lustrar la magnitud de l'epidèmia de la sida; perpetuar la memòria de les persones desaparegudes; educar i prevenir sobre la malaltia, i lluitar contra la discriminació i la marginació.

El punt àlgid de les activitats que fa l'associació és l'exposició pública del Tapís Memorial. Els diferents tapissos es cusen entre ells i formen una «Secció». Cada tapís fa 180 x 90 cm i pot ser brodat, cosit, estampat, pintat o amb tècniques de collage. Enguany s'ha celebrat la cinquena edició i s'ha fet els dies 16 i 17 de maig. Aquesta exposició, comparada amb altres edicions, ha estat la que ha tingut més èxit, ja que ha comptat amb més de 500 tapissos provinents de 12 països.

Segons un dels membres de l'entitat, Xavier, «aquest dia pretén ser un recordatori de totes les persones que han mort a causa de la sida, però també és un dia de sensibilització social». D'aquesta manera, s'apropa als ciutadans la realitat de la sida i es demana la reflexió sobre aquest tema.

El Tapís Internacional Memorial de la Sida (AIDS Memorial Quilt) està format per uns 50.000 tapissos commemoratius, fets a 38 països per familiars i amics de persones que han mort.

Des de Projecte dels Noms es destaca que és una diada molt especial on es barreja l'emotivitat per les persones desaparegudes i un missatge d'esperança. Per això s'hi barregen espectacles que compten amb el su-

port d'artistes com Marina Rossell, Mayte Martín i Oriol Grau.

En aquesta edició, Barcelona ha estat el punt de partida de l'European Rainbow Tour Quilt, una gira del Tapís Memorial de la Sida a través de 15 països europeus (Espanya, Itàlia, Suïssa, Àustria, Dinamarca, Luxemburg, França, Alemanya, Bèlgica, Hongria, Regne Unit, Irlanda, Polònia, Suècia i Rumania), que finalitzarà l'agost a Amsterdam.

Acol·lida i relació humana

«Les relacions entre les persones i la qualitat humana són una característica de l'entitat; la gent col·labora molt i hi ha un ambient familiar, les persones se senten còmodes i acollides», explica un altre membre de l'associació, Òscar.

Projecte dels Noms organitza un taller de confecció de tapissos, un espai obert a totes les persones afectades o sensibilitzades pel VIH i la sida que vulguin fer un tapís en record d'un ésser estimat. L'associació facilita les eines i els materials. Aquest taller representa, també, un temps de convivència on es comparteixen experiències i vivències.

Aquest any l'entitat ha organitzat un taller d'anglès de caràcter ocupacional i un taller de psicoteràpia, dirigit a persones seropositives i que ofereix recursos, anàlisis dels problemes, ajuda per superar situacions de depressió i ansietat, etc. Segons explica Xavier, «no volem duplicar esforços i repetir ser-

Els tapissos recorden els desapareguts.

veis que ja facin altres entitats, busquem la complementarietat».

Ahir l'entitat va celebrar el cinquè aniversari i va clausurar les activitats que s'han desenvolupat durant el curs i que es tornaran a reprendre el setembre. Durant aquest any, Projecte dels Noms ha ampliat els seus serveis i s'ha adaptat a les noves demandes. D'altra banda, està treballant per implantar nous serveis.

Informació i prevenció

Una de les tasques més importants que fa l'associació és la d'orientar i assessorar sobre el VIH/sida, així com oferir informació sobre tractaments i recursos disponibles.

Xavier ratifica que la situació mèdica ha donat un gir i que està millorant, però «no podem oblidar que cada vegada hi ha més afectats, més seropositius» i recorda que «el nombre creixent de tapissos posa de manifest el nombre creixent de morts a causa d'aquesta epidèmia».

Els tapissos és una manera d'apro-

par a la societat la problemàtica de la sida d'una forma més humana, assegura Òscar: «Veure un nom al tapís significa personalitzar totes les xifres i les estadístiques. És veure les xifres amb cara i ulls.»

Des de Projecte dels Noms es posa l'accent en què la sida és un tema que afecta tota la societat i no tan sols un grup de risc. Per a Xavier, «la gent veu que hi ha un problema, però no l'acaba d'assumir, sempre pensa que és una cosa que no li tocarà i que és un tema de terceres persones. Es veu el problema, s'entén, però no s'acaba d'assumir del tot».

Rosa María Jané Chueca

PROJECTE DELS NOMS
ESCUDELLERS BLANCS, 1,
BAINOS 1A
08002 BARCELONA
TEL./FAX 933 182 056
E-mail: noms@arsweb.com

Catalunya
 Un país de voluntaris

Dóna
Suport
 al voluntariat
 a través del món
 associatiu

Fomenta la
Formació
 dels voluntaris

Facilita
Informació

incavol

Generalitat de Catalunya
 Departament de Benestar Social
 Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Propostes d'estiu

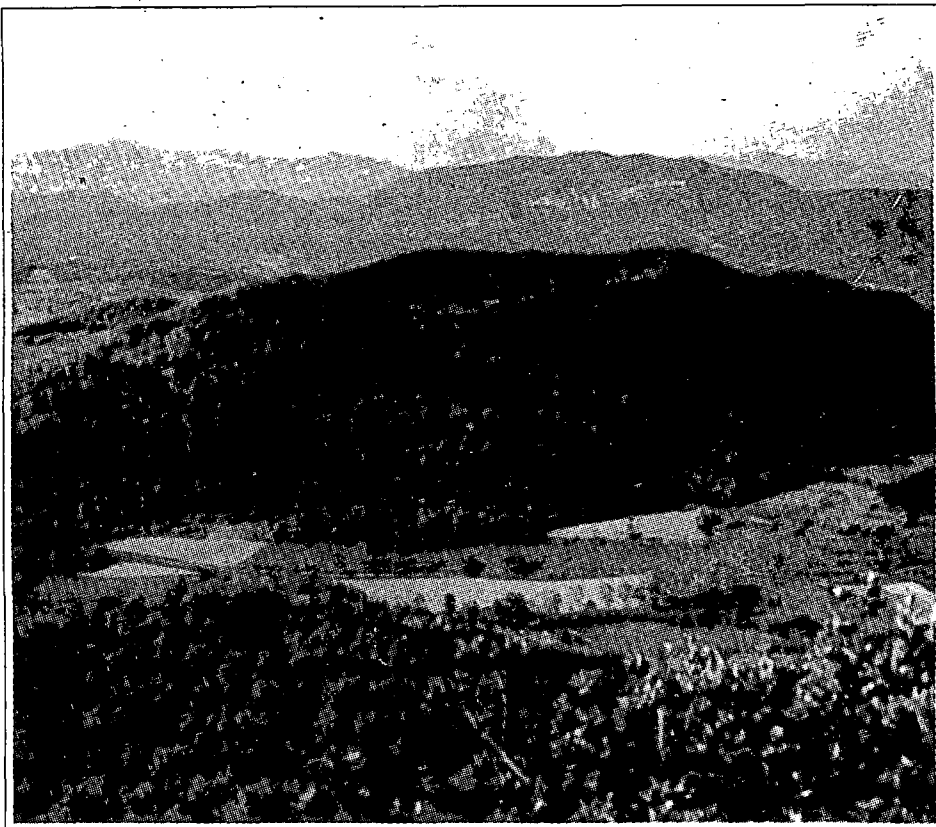
Olot, l'encant dels volcans

El parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa, conegut també com la regió volcànica d'Olot, constitueix el millor exponent del paisatge volcànic de la península Ibèrica i un dels més interessants d'Europa. El parc està situat a la serralada Transversal, unitat morfològica que enllaça els Pirineus amb el Montseny, sector de muntanya mitjana que aquí només supera els 1.000 metres en el Puigsallanç (1.027m), el punt més alt de la serra de Finestres, al sud del parc. Des del punt de vista hidrogràfic cal distingir dos sectors: el septentrional, que correspon a la conca alta del riu Fluvià, amb les rieres de Bianya i el Ridaura; i, d'altra banda, el sector meridional, que pertany a la conca mitjana del Ter, amb les rieres de Sant Iscle i de Vallac o Aiguabella. Els relleus de les valls d'aquesta zona, així com la xarxa hídrica, van ser modificats pel vulcanisme i presenten, per tant, trets fisiogràfics particulars: valls fluvials on descansen els peus de la muntanya, així com una sèrie de ràpids i petits salts d'aigua.

El paisatge està ple de contrastos de gran atractiu estètic. Conjuga uns relleus vigorosos i escarpats, coberts de frondoses arbredes, amb unes valls suaus, curiosament cultiyades i amb les seves característiques cabanes construïdes amb blocs de lava. Les formes, els colors, les textures dels materials volcànics, rogencs o de color negre, i de vegades blavosos o amb sorprenents irisacions, li donen un caràcter especial, d'un encant insòlit.

El vulcanisme és un dels principals centres d'interès del parc. Es tracta d'un vulcanisme de tipus bàsic, les erupcions es van anar esglaonant des de l'interglacial Mindel-Riss, fa uns 350.000 anys, fins a l'epipaleolític, amb una crisi volcànica cada 10.000 anys. L'última erupció va tenir lloc al volcà El Croscat, fa uns 11.500 anys. Es tracta, doncs, d'un vulcanisme inactiu però que no pot ser considerat definitivament extinguit.

A l'interès geològic se li afegeix una rica i variada vegetació, gràcies a un clima excepcionalment humit, mediterrani i caracteritzat per una abundant pluviositat, fins i tot a l'estiu, però amb una moderada influència mediterrània. La temperatura mitjana anual és de 12,4 graus a Olot. A l'estiu les temperatures diürnes poden superar els 30 graus, mentre que les nits són fresques i agradables. De fet, el parc natural presenta

Volcà de Santa Margarida.

una gran varietat de climes locals a cada vall; segons la seva orientació, altitud i

situació. A les valls obertes cap a llevant, la influència de la brisa marina amorteix els contrastos. Aquesta varietat de climes explica la diversitat del paisatge vegetal.

Els caràcters fisiogràfics de la zona determinen una transició entre un paisatge vegetal mediterrani, submediterrani i centreeuropeu de caràcter atlàntic. Gairebé un 75% del parc natural està cobert de boscos, integrats per arbres tant de fulla perenne com de fulla caduca, que s'estenen pels vessants muntanyosos i per la majoria dels cons volcànics.

Primer espai natural protegit

La voluntat de dotar aquesta zona volcànica de protecció legal es remunta a l'any 1917, quan el naturalista i sacerdot Josep Gelabert va sol·licitar que fos declarat parc nacional el sector del bosc de Tosca, la Fageda de Jordà i de Ventós i els cons volcànics, en una època en què la preocupació per la conservació dels espais naturals era pràcticament inexistent. La

protecció no es va dur a terme i el tradicional equilibri de boscos i cultius dins un paisatge harmoniosament humanitzat, esquitxat de petites masies, es va veure greument alterat a partir dels anys 50, a causa del fort creixement urbà i industrial de la zona.

Un factor especialment negatiu ha estat l'explotació minera dels dipòsits de lapilli (molt valorats en la fabricació de ciment i de materials de construcció), veritable amenaça per la integritat d'alguns dels volcans més interessants de la Garrotxa. Aquesta situació va ocasionar que les forces ciutadanes i polítiques d'Olot s'unissin des de 1975. Així, van organitzar una campanya proteccionista amb el suport dels pels mitjans científics de tot Espanya, que va tenir una gran repercussió.

Finalment, el 3 de març de 1982, el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei 2/1982 de protecció de la zona volcànica de la Garrotxa, que es va convertir així en el primer espai natural protegit del govern de la Generalitat, institució que té la competència exclusiva en matèria de protecció de la natura. La zona volcànica va ser declarada Paratge Natural d'Interès Nacional amb unes àrees de Reserves Integrals d'Interès Geobotànic per la seva peculiar bellesa. La Llei de Catalunya 12/1985 d'espais naturals, del 13 de juny de 1985, va declarar el conjunt Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i Reserves Naturals la majoria dels volcans i la Fageda de Jordà. (C.C.)

Esposa

*Ai!, qui podrà sanar-me?
Acaba de lliurar-te ja de veres.
No vulguis enviar-me
missatger en endavant,
que no saben pas dir-me el que vull tant.*

*I tots aquells qui vaguen
mil gràcies de tu em van relatant,
i tots a més em nafren,
i em deixa traspasant
un no sé què que queden balbuçant.*

*Però ¿com perseveres,
oh vida!, no vivint on vius de ple,
i fent la mort propera
les sagetes que reps
d'allò que de l'Amat eh tu conceps?*

*Per què, ja que has nafrat
d'amor aquest meu cor, no el ben sanares?
I, puix me l'has robat,
per què així me'l deixares,
i no prens la rapinya que robes?*

*Apaga els meus enuigs,
ja que ningú no és prou per a esvair-los,
i vegin-te els meus ulls,
per tal com d'ells ets llum,
i només per a tu vull jo tenir-los.*

SANT JOAN DE LA CREU, CÀNTIC ESPiritUAL

CENTRE DE RELACIÓ I ORIENTACIÓ MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Dirigit per una psicòloga col·legiada amb 23 anys d'experiència. Servei opcional de vídeo.

COSM, Balmes, 64, 3r 2a - Barcelona
Tel. (93) 487 71 80
Girona i Tarragona: (902) 11 38 12

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per convallescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

cultura

Roca i Caball, gran defensor de les llibertats des del cristianisme

■ Es publica un llibre sobre el fundador d'Unió Democràtica de Catalunya

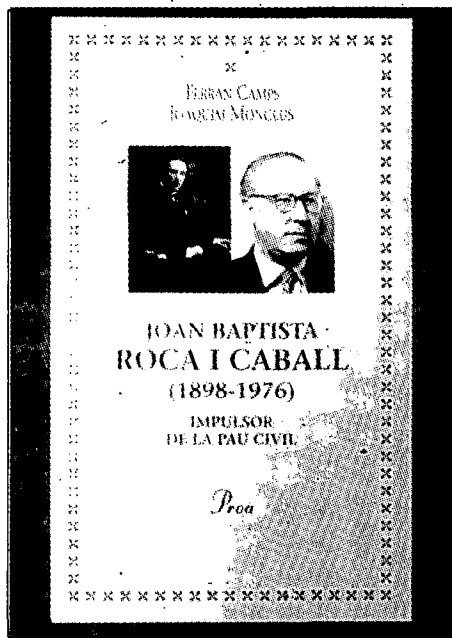
Cristià, demòcrata, liberal i catalanista són els quatre conceptes fonamentals per definir un personatge i la seva obra. El personatge és Joan Baptista Roca i Caball. La seva obra és diu Unió Democràtica de Catalunya (UDC). L'abril passat, en complir-se el centenari del seu naixement, Ferran Camps i Joaquim Monclús van publicar a l'Editorial Proa un llibre biogràfic. *Joan Baptista Roca i Caball (1898-1976). Impulsor de la pau civil* conserva la seva memòria i recorda la seva tasca d'articulació política de part del catolicisme català dins dels paràmetres de la Democràcia Cristiana europea.

Roca i Caball va ser un dels més destacats fundadors d'UDC, el 7 de novembre de 1931, el primer partit d'ideologia democristiana creat a l'Estat espanyol. Va ser-ne un dels màxims dirigents, junt amb Lluís Vila i d'Abadal, Pau Romeva, Manuel Carrasco i Formiguera i

Miquel Coll i Alentorn, fins a la guerra civil. Així mateix, va ajudar a reconstruir el partit durant la llarga nit de la dictadura franquista. Va morir el 23 d'agost de 1976, tot just quan retornava la llibertat al nostre país i el seu partit es preparava per ocupar un lloc destacat en la vida política.

Provenint del carlisme, va bastir un partit nou a partir dels valors del cristianisme, del nacionalisme català i el federalisme, de la democràcia i la solidaritat; en definitiva, una eina de defensa de les llibertats a partir del cristianisme. Va contribuir, per tant, a desvincular el catolicisme català dels partits monàrquics i espanyolistes i de l'integritisme. Els autors destaquen que UDC va néixer com a partit aconfessional, lliure i sobirà, sense dependència de l'Església.

Va establir i impulsar les relacions dels democristians catalans amb els seus homòlegs bascos, gallecs i espanyols, així

Roca i Caball representa un exemple de com fer política.

com amb la Democràcia Cristiana europea. Va beure de les fonts intel·lectuals del catolicisme progressista europeu, com Jacques Maritain, Emmanuel Mounier, Luigi Sturzo i, dins de casa nostra, de Carles Cardó. Durant la guerra civil, des del seu exili a França, va fundar i impulsar el Comitè per la Pau Civil a Espanya, que aplega destacats intel·lectuals catòlics europeus en un intent inútil de trobar una sortida negociada, sense vencedors ni vençuts.

El llibre de Camps i Monclús recull la trajectòria vital d'aquesta figura de primer rengle dins de la vida política del catolicisme català de gran part d'aquest segle. Juntament amb l'activitat política, es tracta la seva trajectòria professional com a advocat, com a periodista i com a directiu del Futbol Club Barcelona.

Amb un pròleg de l'actual president del comitè de govern d'UDC, Josep Antoni Duran i Lleida, un recull d'alguns dels seus escrits i un seguit d'articles publicats a la premsa barcelonina amb motiu de la seva mort, el volum ens dibuixa el perfil d'aquest dirigent polític que, com diu una de les seves filles, tenia un gran amor pel seu país i la seva llengua i un fort rebuig a tots els fanatismes, fossin religiosos o polítics.

En un panorama com el de l'Estat espanyol, en què predominen els personatges arrauxats i extremistes, una figura com la de Roca i Caball destaca pel seu centrisme i la seva serenitat. És un exemple en positiu de com cal fer política, un exemple de dignitat.

Antoni Reig

IV Assemblea de l'Institut Català de la Cuina

VILOBÍ DEL PENEDES.— Més de 120 restaurants d'arreu de Catalunya es van aplegar a les Caves Vallformosa amb motiu de la IV Assemblea de l'Institut Català de la Cuina. Sota la presidència de Joan Pedrell, es va fer un balanç de les activitats d'aquesta fundació durant 1997 i es va dur a terme una valoració dels cursos universitaris de la càtedra Sent Soví. També es va presentar la jove FICC i es va donar la benvinguda a nous membres. En un dinar servit pel restaurant Avi Pau de Cunit, Oriol Domènech, de Vallformosa, va demanar la col·laboració de tots els restaurants per l'enaltiment dels bons vins i caves. (C.C.)

Premi d'investigació Juan Bautista de la Concepció

MADRID.— Amb motiu de la celebració del VIII centenari de la fundació de l'Orde Trinitari i el VI centenari de la seva reforma, el Centro de Estudios San Juan Bautista de la Concepció ha convocat el premi d'investigació que porta el seu nom, dotat amb 500.000 ptes. Amb aquest premi la família Trinitària vol retre homenatge a la memòria del reformador trinitari Juan Bautista García Rico i fomentar la investigació sobre els aspectes històrics, místics i literaris de la vida i obra d'aquesta figura trinitària. (C.C.)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Julià i Basilisa, sants

L'Estat espanyol va emetre el 1960 una sèrie de tres segells sobre el monestir de Samos (Lugo). La seva numeració Yvert és la 999/1001. Aquest monestir es va dedicar als sants esposos Julià i Basilisa, ja que s'hi conservaven com a relíquies els caps de tots dos. En el segell que reproduïm podem observar el monument al pare Feijoo. En temps de Dioclecià i Maximilià, diverses persones, entre elles Julià, van ser empresonades. Totes foren martiritzades i decapitades. Basilisa en va ser testimoni. Ella va ser perseguida per la guàrdia dels pretors i va morir poc després de mort natural.

Tens una cafeteria, un restaurant o un negoci del ram de l'hostaleria?

Vols anunciar-te a Catalunya Cristiana?

La recepta de la Tieta Montserrat

t'està esperant

Truca al
934 905 988

i demana informació

El llibre de la setmana

Un comunicador inesgotable

Mn. Ballarín, sacerdot i escriptor, ens condueix a través dels seus llibres a descobrir un univers d'experiències i de situacions que atrapen el lector. A mesura que s'avança en la lectura, noves sorpreses l'espèren a través de les pàgines que ens ofereixen el millor de la seva ploma. Els seguidors fidels del treball de Mn. Ballarín poden gaudir ara de la seva última obra, *Catalunya. Terra de mar menuda*.

Cal dir que Mn. Ballarín és un torrent de paraules i un autèntic «tesor de la llengua», perquè a cada pàgina del llibre hi ha un filó inesgotable de vocabulari, del que extreu la riquesa de la nostra llengua i del que sap crear amb la seva imaginació a vegades desbordada. I això té el seu mèrit, perquè amb el temps, els seus llibres seran segurament un punt de convergència on es buscarà quin és el tarannà del català parlat i escrit de la nostra època, i fins a quin punt és inesgotable la seva riquesa.

Cal anar avançant línia rere línia, desbrossant el camí, suposant significats, intentant que un vocable nou no t'aparti de la idea o la història que està explicant. I, a més, podem sintonitzar constantment amb l'humor col·loquial de cadascuna de les seves frases. Podem prendre'ns seriosament —si

Josep Maria BALLARÍN,
Catalunya.

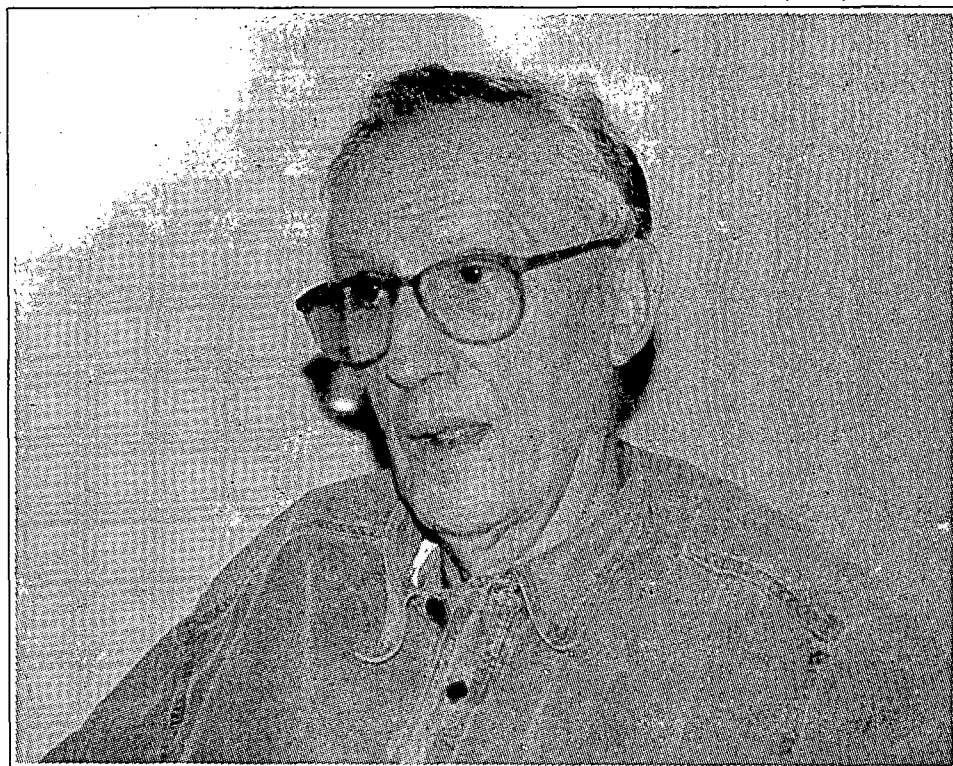
Terra de mar menuda.

Planeta, Barcelona 1998,

301 pàg.

és que ho pretén— una història en comú, tractada com una facècia constant, una ironia personalíssima, un joc de paraules que és original i graciós.

Mn. Ballarín sempre està dient «alguna cosa» i ho fa amb tota la seva capacitat de comunicació, manifestada en tantes ocasions, i en tantes intervencions en la premsa i la televisió... Ell està entossudit a ser Mossèn Tronxo, que dialoga als porxos de la plaça del poble o en una taula del bar o a la casa del mossèn, jugant a cartes amb els seus camarades i comparses. És una opció, certament, i té, amb raó, els seus adeptes i admiradors. (C.C.)

Josep M. Ballarín.

La sardana i la dansa

Un somni fet realitat

BANYOLES.— El 4 de juliol passat es va viure una jornada memorable per a la història de la sardana. No acostumem a fer grans elogis, únicament quan un fet excepcional ho requereix. Ara ho hem fet i cal dir que les paraules «excepcional», «immillorable» o «fenomenal» s'han quedat curtes.

Es tractava de fer una anella de vuit quilòmetres, o sigui el perímetre de l'estany de Banyoles, ballant dues sardanes. Es va calcular que seria necessari reunir unes 7.000 persones per aconseguir-ho, però dues hores abans de la festa ja s'havien desbordat les previsions, i els altaveus donaven xifres de vuit a deu mil persones. Durant el sopar-concert en el pavelló de La Draga, es va donar la xifra oficial de 14.131 participants, fet que va permetre la cèlebre entrada en el llibre Guinnes.

Josep Ventura

Claret

Carles Mascaró

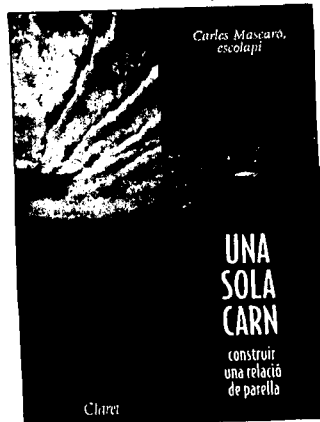
Una sola carn

Construir una relació de parella

El camí d'aquest llibre és molt curt. Va des de les primeres trobades amb els promesos que preparen el matrimoni fins a la cerimònia del casament i el començament de la nova vida de parella. L'itinerari, però, és molt llarg. Qualsevol paraula, qualsevol gest, qualsevol petit detall d'aquest curt camí és ocasió de reflexió, de contemplació, de poesia.

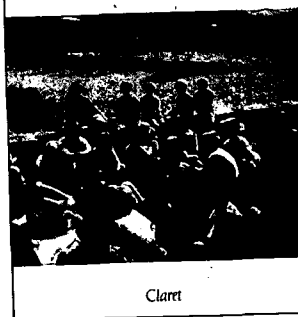
Els daus 183. 112 p.

PVP: 1.150 ptes.

pren-te temps IV

PREGÀRIES I MATERIALS PER A LA REFLEXIÓ

Pren-te temps IV

Pregàries i materials per a la reflexió

Un recull de pregàries tretes de la vida real i del dia a dia de colònies, esplais i casals. Pàgines de la vida i per a la vida. Monitors, catequistes, animadors, responsables i consiliaris hi trobareu una eina molt valuosa per a l'animació de la fe d'infants i joves.

Els daus 184. 160 p. PVP: 950 ptes.

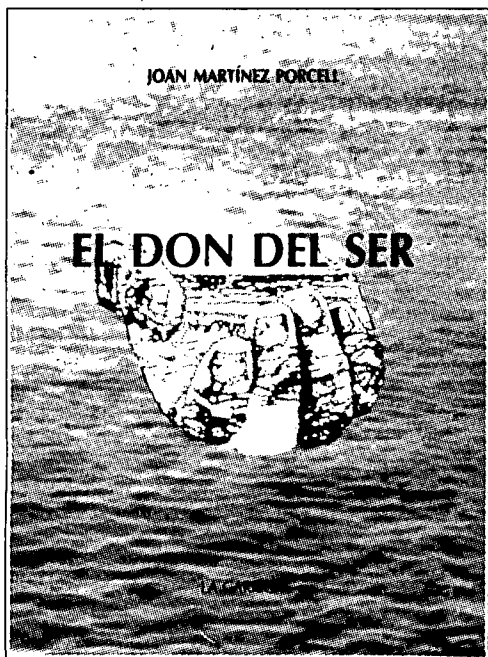
Llibres

L'oblit de l'ésser

«Davant de l'oblit de l'ésser del pensar banal encara existeix la possibilitat d'un pensament radical.» L'autor d'*El don de ser*, Joan Martínez Porcell, en aquest assaig de metafísica, ens situa davant de les principals conseqüències de la creació del món. Amb estil profund i amè, el lector es troba davant de les fites més profundes del pensament humà sobre l'origen. Existència, Déu, llibertat, veritat, són diversos aspectes afrontats amb rigor i profunditat. La qüestió de l'origen del món compromet el nostre esperit. La lectura d'aquest llibre interpel·la el filòsof i el públic en general a superar la banalitat amb què, sovint, dissimulem la pregunta per l'existència i enfrontar-nos a ella sense vacil·lacions, cara a cara.

«En el nostre estudi —diu la introducció— intentem recuperar la pregunta per l'existència, no tan sols com la dada més òbvia d'allò real, sinó com el més inquietant i apassionant de tots els possibles. L'esforç per no decidir abans ni al marge de l'existència ens portarà a una raó metafísica radical, cridada a superar la banalitat del pensar postmodern, i a la constatació de la realitat en tota la seva riquesa i el seu risc.» *El don del ser* és, doncs, un assaig escrit pel filòsof i teòleg Joan Martínez Porcell sobre «El ser como cosa» (capítol I), «El ser como idea» (capítol II), «El ser como presencia» (capítol III), «El don de ser creado» (capítol IV) i «La antropología del ser personal» (capítol V). (C.C.)

Joan Martínez Porcell, ►
El don del ser. Editorial
La Garriga, La Garriga
1998, 153 pàg.

Testimonis d'incalculable valor

Indiscutible talent narratiu i rigor històric són els ingredients bàsics d'aquest llibre on Wilhelm Hünermann reconstrueix la història meravellosa de l'aparició de la Verge de Fàtima als tres pastorets mundialment coneguts: Llúcia i els seus cosins Francesc i Jacinta. La informació la va recollir a partir d'entrevistes amb familiars

dels vidents (pares, germans, cosins), així com amb amics i la resta de persones del seu entorn. Molts d'ells no tan sols van viure d'una manera o d'una altra els esdeveniments narrats, sinó que van participar més o menys activament en les vicissituds per les quals tots van passar en aquella època. Així contemplem des de la mateixa perspectiva que els habitants de llavors les peripècies d'aquells moments inoblidables, quan la Mare de Déu es va aparèixer a Fàtima a uns senzills pastorets. Tots ells són testimonis d'incalculable valor. (C.C.)

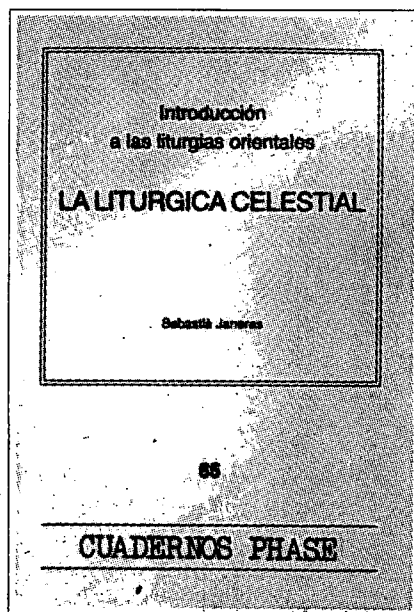
► Wilhelm Hünermann, *Fátima, su historia maravillosa*. Ediciones Palabra, Col·lecció Arcaduz, Madrid 1998, 308 pàg.

La litúrgia oriental

«El sentit del misteri a la litúrgia oriental» i «Esperit Sant i sagraments a la litúrgia oriental» són els dos temes principals que tracta aquest quadern escrit per Sebastià Janeras.

Ja en la introducció, l'autor destaca que «la disposició del temple cristià oriental i el simbolisme que la més antiga tradició li atribueix ofereixen el marc i la clau per comprendre el sentit i les formes de celebració. Dividit essencialment en dues parts, el santuari i la nau, aquell és vist, d'acord amb el text de l'Apocalipsi, com el santuari del cel. La nau és la figura del món (...).» (C.C.)

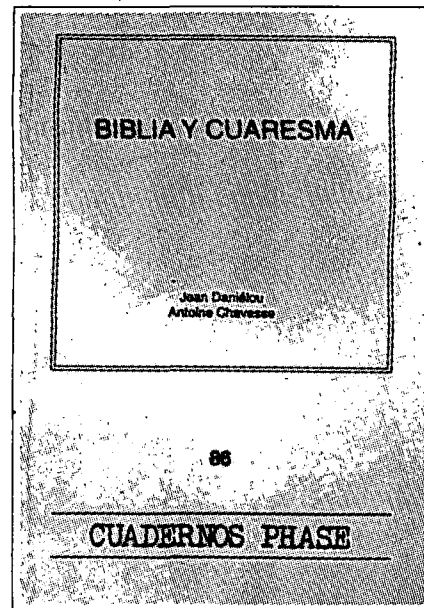

► Sebastià Janeras, *La litúrgica celestial. Introducción a las liturgias orientales*. Quaderns phase, Centre de Pastoral Litúrgica, Barcelona 1998, 51 pàg.

Quaresma: simbolisme i estructura

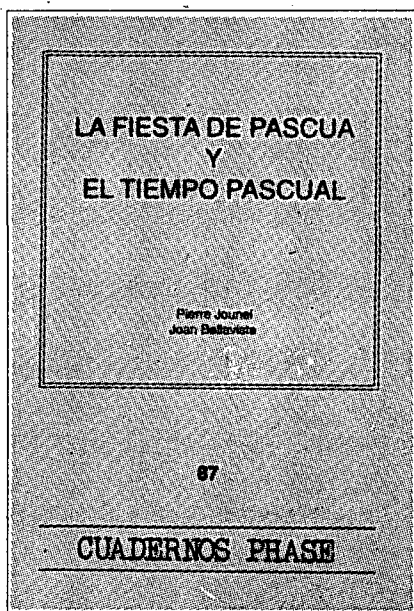
Dos autors escriuen sobre *Biblia y cuaresma*: Jean Daniélou parla d'«El simbolisme dels quaranta dies», mentre que Antoine Chavasse ho fa sobre «L'estructura de la Quaresma i les lectures de les misses quaresmals a la litúrgia romana». Així, per una banda, el primer parla de temes com el dejuni i Pentecosta, sobre el seu simbolisme, i, per altra, l'article de Chavasse és més d'ordre estructural. (C.C.)

Jean Daniélou; Antoine Chavasse, ►
Biblia y cuaresma. Quaderns phase,
Centre de Pastoral Litúrgica,
Barcelona 1998, 63 pàg.

El sentit de la confirmació

Dividit en tres capítols fonamentals, aquest quadern tracta sobre la festa de Pasqua i el temps pasqual, amb la intenció d'apropar al lector el seu simbolisme i significat. Pierre Jounel parla, doncs, de dos temes bàsics, «La festa de Pasqua i la vetlla pasqual» i «El temps pasqual», mentre que Joan Bellavista tracta «Els temes majors de la cinquentena pasqual». (C.C.)

► Pierre Jounel; Joan Bellavista, *La fiesta de pascua y el tiempo pasqual*. Quaderns phase, Centre de Pastoral Litúrgica, Barcelona 1998, 59 pàg.

Música

Una plaça amarada de mar

L'escenari, el de sempre des de fa vint-i-un anys: la plaça del Rei. Un públic incondicional i les gàrgoles dels palaus del barri vell de la ciutat. Les cantants, Maria del Mar Bonet i Lucilla Galeazzi. Una ve de l'illa de Mallorca, l'altra de la regió italiana de l'Úmbria. Es van conèixer fa vint anys a Marsella. Les uneix una música (la popular), un mar (el Mediterrani) i l'orgull d'esborrar fronteres amb melodies mediterrànies d'ahir i d'avui. Un únic fil temàtic uniria el repertori de les dues cantants: cançons relacionades amb les feines del camp.

Eren les deu tocadès quan Galeazzi començava a fer gala de la seva esplèndida veu. Va saludar amb un amable bona nit i va continuar amb un excessiu parlament amb un castellà amb accent de Buenos Aires. Al llarg del concert —en el qual va presentar peces de *Cuore di terra*, el seu darrer treball discogràfic— no va poder dissimular l'alegria de sentir-se envoltada d'un públic sensible i agraït. Era la primera vegada que la cantant italiana actuava a Barcelona, però després de l'èxit serà difícil que sigui l'última.

Onze campanades. Ara és el torn de Maria del Mar Bonet. Sempre dolça i sempre amable, la seva presència escènica embriaga el públic. D'entre les cançons de la mallorquina cal destacar una *jota* escrita a quatre mans juntament amb el virtuós Javier Mas i una versió d'un poema de Rosalia de Castro (a partir d'una traducció catalana feta per Tomàs Garcés).

Abans d'acomiarar-se fins l'any que ve, la Bonet i la Galeazzi van fer filigranes amb la veu una vegada i una altra. Faltava poc perquè la campana de la catedral fes el toc de tres quarts d'una quan es va acabar el recital. Les pedres de la plaça del Rei se'n van anar a fer nonetes i a somniar amb les ones onejants del Mare Nostrum mentre esperearan que una harmoniosa veu les torni a despertar. Heus aquí la crònica d'una nit d'estiu, la del 10 de juliol de 1998.

Theatre

Blai Bonet vist per Pep Tosar

I no ens allunyem del Mediterrani. El poeta mallorquí Blai Bonet va morir el desembre de 1997. El juliol de 1998 l'actor i director (també) mallorquí Pep Tosar crea un espectacle teatral a partir de l'obra i la vida del poeta de Santanyí. El que en un primer moment s'havia concebut com un recital poètic va acabar sent un muntatge amb Tosar encarnant la figura de Bonet i un elenc d'actors i actrius que conformava el cor —Elisabeth Carré,

Joan Lluís Verd, Pere Mas, Lluquí Herrero, Xisco Segura, Alícia González i Toni Gómi-lla—acompanyats per quatre músics que han compost unes peces especials per a l'ocasió. *La casa en obres*—aquest és el títol de l'obra—és un espectacle inacabat, com inacabada considerava Bonet la seva obra. Una ambiciosa proposta dramàtica que es va poder veure al convent de Sant Agustí el 14 de juliol passat i que el mes d'octubre viatjarà fins a Mallorca.

Dau al Set fa seu el Teatre Malic

 Sense abandonar del tot la poesia, parlarem d'un altre espectacle que s'hi relaciona. Del 15 al 26 de juliol es podrà veure al Teatre Malic de Barcelona *Cafè Dau al Set*. Concebut pel poeta Vicenç Altaió i dirigit per Joan Anton Sánchez-Aznar, l'espectacle ret un homenatge a l'avanguardia catalana. Era l'any 1948 quan una colla d'artistes plàstics i escriptors que es feien dir Dau al Set —Tharrats, Antoni Tàpies, Modest Cuxart, Joan Ponç, Juan Eduardo Cirlot, Joan Brossa i Arnau Puig— reivindicaven les arts parateat-

trals, tendències musicals com el jazz o el blues i artistes com Picabia, Paul Klee o Cocteau. Així, *Cafè Dau al Set* s'ha concebut com un collage amb música de cabaret i textos i manifestos transgressors. El pintor i gravador Joan Josep Tharrats ha col·laborat en aquest muntatge que interpreten Montsarrat Salvador, Quim Lecina i Jaume Grau i en el qual també tindran una peculiar intervenció poetes hereus de Dau al Set com Altaïó, Carles Hac Mor o Enric Casassas. Amants de les arts avantgardistes, no us ho perdeu.

«El somni de Mozart», un comiat solidari

El somni de Mozart ens diu adéu. Però abans d'anar-se'n del tot, la jove companyia farà una marató solidària de catorze hores —seran cinc funcions en un sol dia— els beneficis de la qual es repartiran entre diverses entitats: Aspace (Associació paràlisi cerebral), Fundació Clínic per a la recerca biomèdica, Llars de l'amistat Cheshire Fundació Privada i Pallassos sense fronteres.

Serà el diumenge 26 de juliol, com sempre, a la Sala Petita del Nacional. En les funcions benèfiques del darrer dia no es faran descomptes de cap mena ni es donaran invitacions. Les entrades ja són a la venda a les taquilles del teatre i als Servicaixa. *El somni* haurà arribat així a les 174 funcions, tot un rècord que ara també té una dimensió solidària.

[illegible]

Una matèria sinònima Dues freqüències Una mateixa sinònima Odes fra. fa. cel·les Un mateix. Cel·les
Dues freqüències Una mateixa sinònima Dues freqüències Una mateixa sinònima Sing. cel·le

TELEVISIÓ

Dissabte 25

10.30 *Santa Missa* (sense confirmar)

Amb motiu de la Festivitat de Sant Jaume, retransmissió des de la catedral de Santiago.

Diumenge 26

08.45 *Tiempo de creer* (programa religiós protestant setmanal)09.00 *Pueblo de Dios*

«Libertad incondicional». L'objectiu prioritari de la pastoral penitenciària de l'Església és contrarestar les conseqüències negatives de l'exclusió social que afecta i caracteritza la vida dels interns a les presons.

09.30 *Últimas preguntas*

«Toda España mira al Pilar de Zaragoza». Passat l'estiu, Saragossa es convertirà en el centre espiritual d'Espanya: congrés nacional marià i mariològic i pelegrinatge de totes les diòcesis espanyoles fins al Pilar de Saragossa, a mitjans del mes de setembre.

09.55 *Testimonio*10.00 *Santa Missa*

Amb la participació de la Coral Parroquial de Cervià de les Garrigues (arquebisbat de Tarragona), sota la direcció de Mn. Joaquim Fortuny i Vizcarro. (Director y celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)

10.45 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 27

17.15 *Pueblo de Dios*

Cada dissabte

09.20 *Signes dels Temps*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Ràdio Televisió Llinars

Cada divendres

21.00 *La veu de la parròquia* (dirigit i presentat per Jaume Abril).

Divendres 24

20.30 *Creure avui*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Cada dijous

21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Cada divendres

13.40 *Paraula i vida* (repetició del programa emès dijous)

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO

De dilluns a divendres:

—de 8 a 8.30 *El Primer Cafè*—de 8.30 a 21.00 *Radiofórmula musical*:

Butlletins cada quart d'hora amb informacions generals, de serveis, Església i culturals. Informacions esportives durant les tardes del cap de setmana.

Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Cada dia:

—de 5 a 8 *Radiofórmula musical*—de 2 a 5 *Comentari de l'Evangeli, Espurna d'Alba, Música instrumental*

Dilluns

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
 21.30-22.00 *Música (Programa d'economia en preparació.)*
 22.00-23.00 *Nit d'estels*
 23.00-24.00 *Galàxia esport*
 24.00-1.00 *Estima la vida - La font del gat*
 1.00-1.30 *So de cine*
 1.30-2.00 *Cova de jazz*

Dimarts

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
 21.30-22.00 *Créixer amb els anys*
 22.00-23.00 *Nit d'estels*
 23.00-24.00 *Viure el dia dia*
 24.00-1.00 *Versió original - Com un tros de vida*
 1.00-1.30 *Dos quarts de nit*
 1.30-2.00 *Cova de jazz*

Dimecres

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
 21.30-22.00 *L'enigma*
 22.00-23.00 *Nit d'estels*
 23.00-24.00 *L'excusa*
 24.00-1.00 *Bojos per la ciència - Panorama cultural*
 1.00-1.30 *Mentides de bolero*
 1.30-2.00 *Diccionari de cinema*

Dijous

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
 21.30-22.00 *Els veïns de l'escala*
 22.00-23.00 *Nit d'estels*
 23.00-24.00 *En família*
 24.00-1.00 *Agora*
 1.00-2.00 *Estels de colors*

Divendres

21.00-21.30 *Vet aquí que...; En un dia com avui; Punt i coma*
 21.30-22.00 *Un país a la motxilla*
 22.00-23.00 *Nit d'estels*
 23.00-24.00 *Temps d'acció*
 24.00-1.00 *Amb llum pròpia*
 1.00-2.00 *Obladi oblada*

Dissabte

7.00 *A cort obert*
 8.00-8.30 *On tu em diguis*
 8.30-21.00 *Radiofórmula musical*
 21.00-21.30 *Des de Nashville*
 21.30-22.00 *La veu del campanar*
 22.00-23.00 *La porta del temps*
 23.00-24.00 *Panorama de cinema*
 24.00-2.00 *Fila 7 - Les novetats a cau d'orella*

Diumenge

7.00 *Raons per viure*
 8.00-8.30 *On tu em diguis*
 8.30-9.00 *Cova de clàssics*
 9.00-10.00 *Tot sardana*
 18.45 *Eucaristia*
 21.00-21.30 *Els noms de la música*
 22.00-23.00 *Contraatac*
 23.00-24.00 *La vigília*
 24.00-1.00 *Temps de paraula - Tornar a creure*
 1.00-2.00 *A cel obert*

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

de 8.30 a 8.45 *Informatiu matí*de 14.00 a 14.15 *Informatiu tarda*de 9.00 a 13.00 *Informació local cada hora*

Dilluns

Programació d'estiu

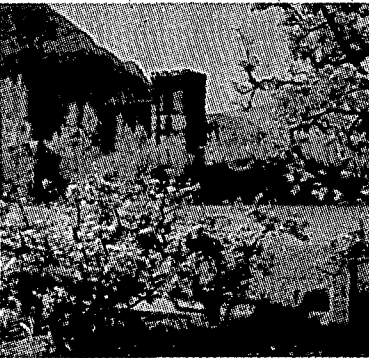

Dimecres

Programació d'estiu

Dijous

21.30-22.00 *La taula de l'Evangeli*

Dissabte

Programació d'estiu

Diumenge

08.30-9.00 *La taula de l'Evangeli*21.00-22.00 *Dret a la intimitat (programa en preparació)*

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santoral*. Diumenges, a les 7.20h *Guia dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO ESPAÑA CATALUNYA (FM 94.9) - Dissabtes i diumenges, de 7.00 a 8.30h, *Los jóvenes hablan de Dios*: programa religiós que inclou el Sant Rosari, l'Evangeli comentat, testimonis, entrevistes i actualitat.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista (i II) a Antonio Cabello, salesià, professor de filosofia a la Universitat Catòlica de Lima; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

Ràdio Desvern

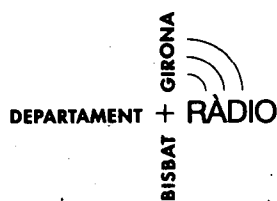
RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *Notícies* i *El significat de l'Evangeli*. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 14.10h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) divendres 13.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.0 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 18.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet**. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 8.55h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.45h. També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84 Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h *Màgacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*. L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Móra d'Ebre-SER** (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Ceño Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Ràdio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Uldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'Evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Missa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire

Tel. 93/ 490 59 88 - Fax: 93/ 490 20 35

VACANCES

Misses a llocs d'estiueig de l'interior

✓ ALELLA

Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 10.00h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ ALMACELLES

Parròquia de la Mare de Déu
de la Mercè
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h, 11.15 h,
18.00 h.
Suchs
D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ ALP

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

✓ BAGÀ

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.0 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Paller
D.: 10.00 h.
Residència
D.: 9.00 h.

✓ BANYOLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.00 h, 20.00 h.
Clínica
V.: 18.00 h. D.: 18.00 h.
Sagrat Cor
D.: 7.30 h.
La Providència
D.: 8.00 h.
Asil
D.: 8.45 h.
Carmelites
D.: 9.30 h.
Monestir
V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
Sagrada Família
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.
Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Temple del Remei
D.: 10.30 h.

✓ BELLVER DE Cerdanya

Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h.

✓ BERGA

Parròquia de Santa Eulàlia
V.: 20.30 h. (Sala Sant Joan) D.:
10.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Sagramentàries
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Queralt
D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ CABRERA DE MAR

Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h,
19.00 h.
Santa Helena d'Agell
D.: 10.45 h.
Joan XXIII, n. 1
V.: 18.30

✓ CABRILS

Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.00
h, 19.30 h.

✓ CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Religioses Hospitalàries del
Sagrat Cor
D.: 9.30 h.

✓ CAMPRODON

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Capella del Carme
D.: 10.00

✓ CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim
Salvador
V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ FIGUERES

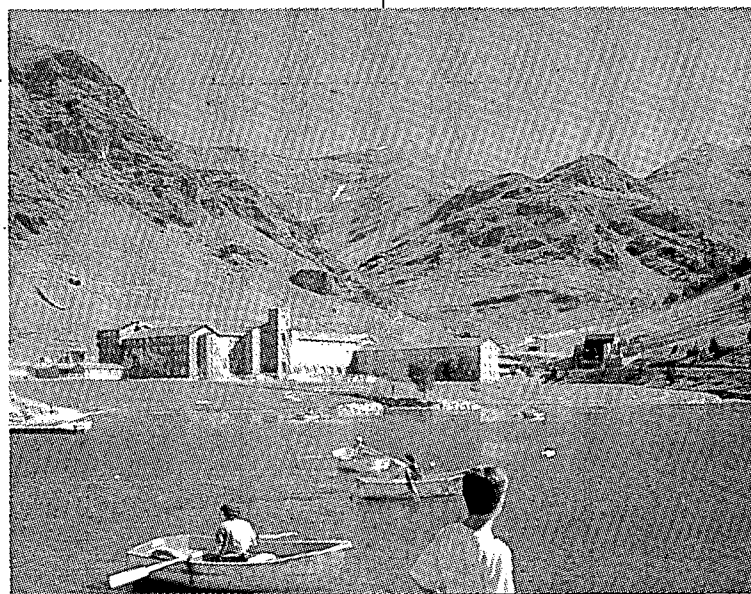
Parròquia de Sant Pere
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h,
10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de La Immaculada i
St. Pau
V.: 20.30 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
12.30 20.30 h.
Parròquia del Bon Pastor
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.00 h.
Parròquia de la Sgda. Família
V.: 20.15 h. D.: 9.30 h, 19.15 h.
Capella dels Desemparats
V.: 19.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h,

Maria (Basilica)

V.: 20.15 h. D.: 12.00 h, 18.00 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
D.: 10.00 h.

✓ OLOT

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
20.00 h. (vespres)
Temple del Carme
V.: 20.30 h. D.: 7.30 h, 9.30 h,
11.30 h, 20.30 h. (vespres)
Escolapis
D.: 11.00 h.
Santuari del Tura
D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.
Hospital
D.: 11.00 h.
La Caritat
D.: 10.00 h.
Divina Providència
V.: 18.30 h. D.: 18.30 h. (vespres)
El Cor de Maria
V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.
Residència del Tura
V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
(vespres)
Barri Sant Miquel
D.: 10.00 h.
Parròquia de Sant Cristòfol
(Les Fonts)
D.: 11.00 h.
Sagrat Cor (Caputxins)
V.: 19.00 h. D.: 19.45 h
Parròquia de Santa Maria

11.30 h, 19.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.30 h.

✓ GUARDIOLA DE BERGUEDA

Parròquia de Sant Llorenç
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ LLANARS

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.00 h. D.: 10.30 h, 20.30 h.

✓ LLÍVIA

Parròquia de la Mare de Déu
dels Àngels
V.: 19.00 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ MARTINET

Parròquia de Sant Eloi
D.: 12.00 h.

✓ MORELLA

Parròquia de l'Assumpció de

(Batet)

V.: 20.30
Parròquia de Sant Pere Màrtir
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Maria Reina
D.: 12.00 h.
Les Planotes
V.: 18.00 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

✓ PALS

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ PERALADA

Parròquia de Sant Martí
V.: 21.00 h. D.: 12.00 h.

✓ POBLA DE LILLET, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.
Santuari de Falgars

D.: 13.00 h.

✓ PONT DE SUERT, EL

Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.

✓ PRADES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.15 h. D.: 13.00 h.

✓ PREMIÀ DE DALT

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.30 h,
20.00 h.
La Cisa
V.: 18.30 h.

✓ PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h,
11.00 h, 12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

✓ QUERALBS

Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Santuari de la Mare de Déu de
Núria
V.: 19.30 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ RIBES DE FRESSER

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 (Residència
Geriatrica) 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ RIPOLL

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.00 h,
12.30 h, 20.00 h.
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.
Capella dels Salesians
D.: 10.30 h.

✓ SANT HILARI DE SACALM

Parròquia de Sant Hilari
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ SANT JOAN DE LES ABADESSES

Parròquia de Sant Joan
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ SANT JULIÀ DE VILATORTA

Parròquia de Sant Julià
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ SANT PAU DE SEGÚRIES

Parròquia de Sant Pau
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Colònia Estabanell
V.: 19.00 h.

✓ TARADELL

Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ TEIÀ

Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 D.: 9.00h, 11.30 h,
20.00 h.

✓ TORDERA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
19.00 h.
Sant Andreu

V.: 18.30 h.

Sant Pere
D.: 9.30 h.

✓ VALL D'ARAN

Vielha - Parròquia de Sant
Miquel V.: 19.30 h. D.: 11.00 h,
19.30 h.
Bossòst - Parròquia de la
Purificació de N. S. V.: 20.00 h.
D.: 12.00 h.
Salardú - Parròquia de Sant
Andreu D.: 11.00 h.
Les - Parròquia de Sant Joan
Baptista D.: 11.00 h, 19.30 h.
Arties - Parròquia de Santa
Maria D.: 12.30 h.
Betren - Parròquia de Sant
Serni D.: 9.00 h.

✓ VALLS D'ANDORRA

Canillo
V.: 19.30 h. D.: 11.30 h.
Soldeu
D.: 10.00 h.
Santuari de MERITXELL
V.: 18.00 h. D.: 12.30 h.
Encamp
Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h.
Parròquia de Sant Miquel
V.: 20.30 h. D.: 10.30 h.
Pas de la Casa, El
V.: 19.30 h. D.: 19.30 h.
Ordino
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h, 19.30 h.
La Massana
V.: 20.15 h. D.: 10.00 h, 12.00 h.
Arinsal
V.: 19.00 h.

✓ ANDORRA LA VELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de Santa Maria Fener
V.: 20.30.30 h. D.: 9.00 h, 17.00 h.
Santa Coloma
D.: 10.30 h.
Sant Julià de Lòria
V.: 20.15 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
19.30 h.
Escaldes, Les
V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h,
13.00 h, 19.30 h.

✓ VALLS D'ÀNEU

Sort
V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.
Rialb
V.: 8.00 h. D.: 12.00 h.
Llavorsí
D.: 12.00 h.
Ribera de Cardós
D.: 12.00 h.
Esterri d'Àneu
V.: 20.30 h. D.: 12.30 h.
Gerri de la Sal
D.: 13.00 h.

✓ VILADRAU

Parròquia de Sant Martí
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ VILASSAR DE DALT

Parròquia de Sant Genís
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Hospital de Sant Pere
D.: 10.00

NOTES: V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.

Per motius d'espai publicarem de manera alternativa una setmana els llocs d'estiueig de l'interior i l'altra els de la costa.

Des del carrer

Hanna Serroukh és una noia nascuda a Barcelona —de pares marroquins— que amb només 23 anys és presidenta i fundadora de l'associació Punt de Referència. Aquesta entitat ajuda joves que no han pogut estar en una família acollidora o ser adoptats i que han estat en un centre tutelar de menors de la Generalitat. L'associació ofereix als joves el que anomenen un referent: és a dir, una persona amb qui poden parlar i comptar amb la seva amistat i suport, sense haver de conviure amb ella.

Foto: Maria Puyol

«Quan surts d'un centre tutelar de menors necessites algú que t'ajudi»

—Ha estat en un centre tutelar. Què es necessita en sortir?

—Quan surts no n'hi ha prou que t'ajudin a cobrir les necessitats materials i t'ofereixin ajuda terapèutica, sinó que necessites també algú que et doni suport, que estigui al teu costat.

—Què els passa als joves quan surten d'un centre?

—La majoria cauen en la marginació al carrer i nosaltres, per evitar-ho, els oferim la companyia d'una persona perquè no estiguin sols i puguin cobrir les seves mancances afectives. En un moment difícil, necessiten saber que tenen una persona a qui poden recórrer.

—És difícil per a ells reinserir-se a la societat?

—Sí, perquè no tenen un nexa amb la societat i no n'hi ha prou amb les ajudes econòmiques i terapèutiques que reben dels serveis socials, si no tenen una motivació per tirar endavant.

—L'ajuda terapèutica no els ofereix un estímul?

—No, no és suficient, això els pot ajudar a superar traumes com els maltractaments o abusos que han patit al nucli familiar, i que és un fet molt comú entre els que hem estat en un centre tutelar. Però et sents molt sol i ple de seqüeles, per tant necessites algú amb qui compartir el que sents, i que t'inspire un model de comportament amb valors, que la teva família no et va proporcionar.

—Partint de la seva experiència, com se sentia en deixar el centre tutelar?

—En el meu cas, només coneixia gent que havia estat interna i no tenia altres pautes de comportament per emmirallar-me. Una persona com jo, que ha patit maltractaments durant la infància i els seus pares li han inculcat que era perquè feia alguna cosa malament, ha de veure i aprendre que hi ha altres formes de relacionar-se.

—Si no s'assimilen altres pautes de comportament, què pot passar?

—Passa que trobes nanos molt agressius, perquè porten molta ràbia acumulada. Molts joves senten una frustració molt gran i poden arribar al suïcidi o a drogar-se per fugir del patiment i del dolor.

—En seu cas, com va poder superar aquesta ràbia?

—A la pel·lícula *L'indomable Will Hunting*, el protagonista canalitza la seva ràbia estudiant matemàtiques. En el meu cas, he observat el caràcter de la gent, tinc una memòria fotogràfica, i he intentat quedar-me amb els aspectes positius de les persones. Si no hagués estat per això, seria una prostituta més, una malalta més en un psiquiàtric o una mare soltera sense recursos... La soledat és molt dura, però si tens algú al teu costat pots superar els traumes, sentir-te persona i aleshores no deixes de lluitar.

Marta Puyol

Hanna Serroukh és presidenta de l'Associació Punt de Referència

Publicitats

Aquesta cosa tan empipadora i apegalosa que ens deixa penjats en el millor moment d'una pel·lícula, un reportatge, o en les informacions i programes especials amb títol o sense, algunes vegades té moments feliços que són d'agrair. Per exemple, el contrast que ofereix la simplicitat de l'espai destinat a una targeta de crèdit, que tot donant explicacions dels avantatges s'acosta tant al vidre de la pantalla que el deixa marcat i, com que se n'adona, ve després amb un drapet i el neteja deixant sentir el mateix soroll que fa qui neteja els vidres de la galeria...

Aquest anunci és refrescant després de les tortures visuals que ens ofereixen les marques de cervesa o el despotisme del cap mafiós indagant la composició d'un suc de taronja o el desengany amorós que pot causar-te el no haver comprat un cotxe nou. Fer publicitat ben feta, que sigui interessant i que faci interessar pel producte és certament difícil. I penso que molts publicistes haurien de prendre's un any sabàtic per renovar las idees, i evitar caure en estúpids tremendismes o bajanades fora de lloc.

Oriol Camps

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Potser l'alè que ens falta (2)

Una mancança inadvertida

Es tracta d'una mancança —la que tenim de l'Esperit— gairebé sempre inadvertida. Qui no ha sentit dir alguna vegada, entre cristians, que falta formació, o *aggiornamento*, o catequesi, o autocrítica, o canvis d'estructures i de llenguatge? No és tan fàcil, en canvi, sentir dir que ens falta Esperit Sant. Fins i tot el seu nom sona poc en el llenguatge religiós, en l'àmbit popular. Menys, per exemple, que el de Jesucrist o, fins i tot, que els de moltes advocacions marianes.

El signe cristià de senyar-se —fer el senyal de la creu sobre si mateix— s'acompanya de les paraules «en el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant». És en aquesta breu invocació —juntament amb la del «glòria»— que l'anomenem. A molts, però, que encara conserven aquest gest tradicional, més o menys estraferit —penso en alguns futbolistes...— se'ls n'ha escapat, per desgràcia, la lletra...

Però això no és nou... També als primers deixebles de Jesús els passà inadvertida, molt de temps, aquesta mancança. El seu Mestre ja arribava a les acaballes de la seva missió i encara no en tenien ni idea. Va ser Ell qui els l'anuncià, com a nou horitzó del dia després de la seva partida: «Us convé que me'n vagi, perquè, si no me'n vaig, el Defensor no vindrà a vosaltres; en canvi, si me'n vaig, us l'enviaré» (Jo. 16, 7). I

els en va dir, encara, una de més grossa: «Quan vingui l'Esperit de la veritat, us conduirà cap a la veritat sencera.» Amb aquestes paraules es desmarcava del pessimisme dels escèptics: com ara Pilat que, poc després, preguntaria, sense cap esperança de resposta: «I què és la veritat?» (Jo. 18, 38). Jesús gosava parlar de veritat i de veritat sencera...

I confessava, a més, una altra cosa: que a l'ensenyament que Ell havia impartit li faltava quelcom d'imprescindible i de complementari. Li faltava l'Esperit defensor, el qual completaria l'obra del Crist i del Pare (Cf. Jo. 16, 14-15).

De fet, la sensació de fracàs, després de la mort de Jesús, va ser immensa. Colpit el Pastor, les ovelles es van dispersar. De moment, semblava que els deixebles no havien entès res. «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes?» ja s'havia lamentat el Senyor, abans de la seva passió (Jo. 14, 9). Després de la creu, l'esperança s'havia convertit en un pretèrit: «Nosaltres esperàvem», van dir els d'Emmaús (Lc. 24, 21). Jesús els retrobaria, tot just ressuscitat, amb les portes tancades i morts de por... (Jo. 20, 19).

Ara mateix

Impromptu